

OBČASNÍK

Agape Brno

Hluboká 5, 639 00 Brno
tel./fax: 543 213 006, e-mail: info@agapebrno.cz
www.agapebrno.cz

Druhé číslo
duben 2009

Vážení přátelé, s nástupem jara Vám přinášíme další Občasník. V tomto čísle najdete celou řadu novinek a doporučení, které Vás určitě zaujmou. Jsou to nabídky přednášek dr. Staňka, jeho nově připravovaná kniha, stejně jako očekávané Pavlovy rozpravy IV. od Bedřicha Kočího a v neposlední řadě i nabídka našich nových webových stránek. Na nich jsme pracovali nepřetržitě více než dva měsíce, abychom je dostali do podoby, kterou Vám můžeme nyní nabídnout a věříme, že splní Vaše očekávání a budou pro Vás velkým přínosem.

Ohlasy na minulé číslo

• Reakce na knihu „Odvážné duše“ (str. 5 lednového Občasníku): Z dopisu: ... Jen si nejsem tak jistá, jestli ta knížka cizího autora poslouží jako odrazový můstek. Já nevím, může to být odrazový můstek na zbytečné scesti, podle mě, a sama za sebe bych tu knihu u nás ani nějak nechtěla tisknout ani zdarma. Podle mě by se lidem mělo dostávat co nejméně blábolů, a že už jich koluje dost. Může to podle mého dojmu naopak citlivému hledajícímu zodpornit problematiku reinkarnací. Lidé, kteří vnímají zdravě, by mohli ve své neznalosti, i stejně jako zavrhují spolu s neschopnou církví i celé křesťanství, tak i spolu s touto blábolovou knihou zavrhnout i zdravé reinkarnační úvahy, a tím dost zbrzdit svůj vývoj. Nebo by mohli začít vidět souvislosti podivným způsobem, a toho se třeba za tohoto života už nemohli zbavit. No já nevím, omyl je taky výsledek, ale dobrovolně vydávat dle mého mínění omyl, to bych nerada podporovala. Lída

• Z dopisu: Co se týká té **nešťastné paní s dcerou** (str. 8 lednového Občasníku), já myslím, že přece nějakou chybu nevědomě dělá. Ona skutečně podle mě nechce přijmout tu dceru takovou, jaká je. Kdyby jí totiž přijala a měla by úplně dokončenu lekci z minulého života, na nic by si nestěžovala a ještě by dceři žehnala, že jí pomáhá uvést mateřskou osobnost do harmonie, kterou přesně potřebovala. To má určitě svůj důvod, že ta dcera je na matku taková.

Ta paní asi podvědomě vyžaduje, aby se k ní dcera chovala hezky a jak si vše idylicky vysnila a dost si na tom lpí. V podstatě si myslím, že to není její právo automaticky toto očekávat.

Čili podle mě ta paní nepřijala dosud s pokorou svoji úlohu od Boha, nemít dokonalou dceru a žít radostně i tak. Dále pak myslím paní zaostává v tom, aby dceři kvalifikovaně pomáhala v jejím duchovním vývoji. Já tady nechci dělat chytrou, ale toto mi vyvstalo po přečtení dopisu od paní. Tato dcera na mě působí jako vysavačka energie, a ta paní se dá zatím celkem snadno manipulovat. Podle mě dostala úkol naučit se obstat v konfrontaci s takovými vysavači. V podstatě si na to už odpověděla sama. I já mám dojem, že by se měla posilnit tak, aby se dcery přestala bát a aby už jí nedovolila parazitně odsávat svou energii, aby se dceru snažila svým příkladem jaksí navést na zdravější způsob komunikace. To jest opravdu totálním respektem k dceřině narušené osobnosti, ovšem ne aby se podřizovala jejím rozmarům. Spíše aby jí byla neustále „vnitřně“ k dispozici, nejen v modlitbách, ale aby se jí stala v životě vždy klidným rezolutním láskyplným vyzařujícím nekolísajícím majákem. Nechceš přijít - nechod', zařídím se jinak. Nechceš mluvit, nemluv, tak se bavit nebudem, ale tím pádem ti nemůžu pomoci, když ke mně nemáš důvěru atd.

Pak také paní by si v sobě měla také ujasnit, zda dceru opravdu tak miluje, jak píše. Jestli v tom citu není něco egoistického. Dovolila jsem si toto napsat nikoli jako drzou připomínku vycucanou z prstu, ale jako hlubokou a bohatou zkušenost, kterou mám s chováním svých a manželových rodičů. Je tam u nich spousta majetnictví a spousta nezralosti, a v podstatě my s manželem jsme v té roli, že se učíme, jak se od nich nenechat odsávat jejich nevědomě rozmarným a povýšeným chováním, jak jim být tím majákem a jak se vůči nim držet v pozitivním postoji. Je to tak, že kdyby se rodiče viděli z nadhledu, nikdy by na nás takoví nebyli. Ale že se vidět neumí, tak se tak chovají.

Ani paní dcera to nemyslí myslím zle, jen se nenaučila komunikovat správně a matku potřebuje, aby ji to naučila, proto si ji taky za matku vybrala. Paní je teď na pomezí, kdy se to po ní žádá, a proto její problémy dospěly do tohoto stadia neúnosnosti, které ji donutily začít něco konat a uvažovat o řešení.

Podle mě ten uvědomělejší ve vztahu má vlastně zodpovědnost a duchovní vývoj nejen svůj, ale měl by mít na paměti i vývoj komunikační protistrany. Jsou tam základní dvě možnosti, buď se dceři podřídit, tím ji nechat vyrůst v omylu, a být sama nešťastná (a odsátá a dcerou vláčená), a nebo se na ni postupně posílit ve směru „nedám ti svou energii“ a ve směru „naučím tě svým vyzařováním vůči tobě, jak čerpat energii správně“. Při otevření nahoru ke svým průvodcům může být poskytnut individuální návod a pomoc, i za pomoci andělských promluv do duše ve snu, prostřednictvím jiných lidí apod. To už samo o sobě naplní duši velkým štěstím a možná přestane to lpení na vnoučatech být tak silné. Paní má výhodu, že už na ní neleží tíha zodpovědnosti o malé děti, že se na svůj úkol může dobře soustředit a že nemá tolik zranitelných míst, která by musela zvládat najednou. Takže myslím, že už jen snaha uvádí do chodu velké zázraky, jen vytrvat, a určité malé či větší plody se ozvou, i když zdánlivě se třeba nic nezmění, tak určitě v podvědomí a po vystoupení z těla může dojít k posunu velkému. Petra

• Dobrý den, pane Červený, jak jsem byla mile překvapena, že je tu nové číslo Občasníku. Je to dobře, protože nešťastní lidé, většinou ženy, se mají kam obracet o radu. **Jak jsem se ale dočetla, žádná valná rada se jim nedostala.** Víte, já jsem k vám, tedy k lidem, kteří dovedou odcit'ovat, dostala taky po prodělaném, nebo prožitém „neštěstí“. Píšu to v úvazkách proto, že jsem to za neštěstí v době, kdy se to stalo, považovala. Vlastně teď po deseti letech to považuji za boží dar, protože ti, koho jsem považovala za nepřátele, mi byli tím, co jsem nechápala, a vzali na sebe tu úlohu, že mě posunuli do pozice nebo stavu, ve kterém se teď nacházím. Víím dobře, o čem píšu. I já jsem v době, kdy mi bylo úplně nejhůř, potřebovala uši, které by mě vyslechly a potvrdily, že jsem já ta oběť. Trvalo to hrozně dlouho - pak jakoby náhodou jsem objevila inzerát v okresních novinách, že je kdesi blízko mě „klub pozitivního myšlení“. Zdálo se mi to jako záchranné lano neb o tříška v moři. Opravdu mě i mého manžela, kterého se celá kalvárie taky týkala, pomohla o krůček jít dál. Všichni přítomní - nesourodá skupina lidí - nás vyslechli, bylo vidět, že nás chápou. Byli plni porozumění, a tím se nám v první fázi ulevilo. Nicméně nic neřešilo, v případě, který nás teprve čekal.

Jednou až se setkáme, vám všechno i po deseti letech můžu popsat minutu od minuty. Nechci ale o tom psát teď, protože to už není důležité. Od tohoto okamžiku jsem viděla, že existuje cesta ven z té vše zahalující černé situace. (Přihlásila jsem nás dva do kurzu Reiki. Možná si říkáte, že tomu moc nevěříte, ale pro člověka, který je skutečně bezmocný proti situaci, kterou nečekal, ani neví co s tím vším má dělat, jsou každé kousky naděje, jako světýlko v tunelu. Ty nešťastné ženy, bezradné, by se měly začít zajímat ve svém okolí po takových ostrůvkách naděje. Dostanou i takovou odpověď, která se jim nebude možná zrovna líbit, protože i ony dělají hrozné chyby, to že jsou závislé na svých dětech. Ony jsou pouze nástroji k tomu, aby další duše dostala šanci žít v tomto světě a mít svoji cestu a nemuset se zpovídat své matce. Nemyslím malé děti. (Tam by pomohl možná Rudlof Steiner).

Skoro si myslím, že se na vás obracují ženy, které se moc nesnaží, jenom se potřebují vypsat ze svých trápení. Je to možná první nesmělý krůček, ale směr dál by asi čekaly od vás.

To jsem se zase rozepsala, ale protože jsem si tu nečekanou situaci v životě matky a manželky taky prožila, tak se mi zdají ty ženy se začínajícími problémy úplně na začátku. Porad'te jim, ať jsou aktivní a nepláčou nad rozlitym mlékem.

Za těch mých 10 let odloučení od jedné z mých dcer mám to štěstí, že vnuk vlastně dal celé rodině směr. Utekl jim z domova a našli ho v kostele. Byl z nich nešťastný, tak, že utekl do otevřeného kostela. Od té doby se všichni, celá rodina, dali pokřtít, ještě za papeže Jana II., kterého jsem i já velmi dobře vnímala. (Teď si nejsem tak jistá.)

S dcerou si skypujeme, vyměňujeme si pozdravy. Bydlí sice daleko od nás, manžel se nesmířil s dcerou, ale pro mě to nic neznamená. Nemůžu se rozpílit jako ten čertík v té pohádce Hrátky s čertem, ale respektuji oba tábory. Takže kvůli těm ženám, které si postěžovaly do Občasníku, vám píšu tyto své životní zkušenosti a poznání. Každý ale není ještě tak uklidněný, aby mohl s odstupem posoudit situaci, jenom potřebuje postrčit. Mojí velkou oporou se stalo: „Jdu s křížem Páně, krví Kristovou, mě nikdo nepřemůže, jen ten, kdo by byl silnější než Ježíš Kristus“. Takového jsem nikde nenašla a nenajdu, a proto, když by mi bylo nejhůř, vzpomenu si na toto úsloví a jsem v pohodě.

Možná je to málo pro někoho, kdo se ocitá ve víru události, ale chce to zklidnit a věřit, že i to je pro určitého člověka jeho úkol, kterým musí projít a z něho se poučit. Nejvíc optimizmu jsem taky načerpala z knihy „Radikální odpuštění“. Je to skvělá kniha a kdo je v potížích, měl by se do ní podívat. Koupila jsem si taky doporučenou energetickou destičku. Je skvělá, když se položí na stůl, kde sedí lidé kolem. Nejsou hádky. Skvělý dárek.

Takže pane Červený, vypsal jsem se tady ze svých zážitků po přečtení Občasníku - možná to někomu pomůže. Klidně té paní dejte můj kontakt, kdyby si chtěla popovídat nebo „popsat“.

Krásný den a hodně sil vám všem v Agape přeje Milena Š. Ani to nebudu po sobě číst, protože bych asi polovinu vyškrtala. Tak to berte jako moje vnitřní vzplanutí.

Milá paní Š. děkuji Vám za milý dopis a za nabídku, kterou v závěru dopisu píšete. Souhlasím s tím, co píšete - většinou na stránkách Občasníku opravdu neradíme, pouze píšeme na dané téma svůj názor. Asi se zeptáte, stejně jako většina čtenářů, proč? Odpověď je prostá: 9 z 10 lidí se žádnými radami v rodinných, partnerských a jiných situacích neřídí, přičemž řešení je často více než jednoduché. Já osobně jsem po 18 letech praxe s lidmi a stovkami dobře míněných rad přišel na skutečnost, že tito lidé většinou žádnou radu nepotřebují. Oni se potřebují jen vypovídat a postěžovat si. Když to udělají, jejich břímě z nich na chvíli spadne. A proč nechtějí vlastně nic řešit?

Je mi jasné, že se mnou teď nebude většina čtenářů souhlasit, ale já osobně moc dobře vím, o čem mluvím: **Tito lidé situaci řešit nechtějí, protože jim paradoxně z nějakého důvodu „vyhovuje“**, ač by si to nikdy a za žádnou cenu nepřiznali! Důvodů je celá řada a nemá smysl je zde všechny vyjmenovávat, neboť článek by byl na několik stran. A. Červený

• Z dopisu: ...**Té paní se vzteklým dítětem** (str. 9 lednového Občasníku) toho pan Staněk konkrétně moc neporadil. Vždyť ona může něco dělat. Je vidět, že jí také skáče do hlavy odporné představy odlapené od temných a že je musí odhánět, asi je okolo ní souboj temných o její duši, dcera to odcit'uje. Chtěl bych jí sdělit, že je to normální a že se nesmí nechat rozhodat, naopak s láskou všechny nástrahy temných tlumit ve svém nitru, ne z nich mít strach a připadat si nenormální. Když leze na dcerku záchvat, měla by se v duchu co nejdřív pokusit o čerpání vibrací z Panny Marie, to rozšíří v ní a kolem ní klid a i dítě se zklidní, jako by ty temné síly přestanou mít nadvládu nad chováním dcery. Tím si začne být jistější a začne si připadat jako že pro dcerku dělá maximum, že nestojí jen tak nečinně vedle. Petr

• Z dopisu: ...**Záněty v pánevní oblasti** (str. 11 lednového Občasníku) - podle mě partner ženu sexuálně tělesně odsává, proto má tyto problémy s oslabením a špatným bakteriálním osídlením močových cest a ženských orgánů. Myslím, že problém tkví v jeho momentální duchovní situaci (disponovaný dosud nerozvinutý?). Pokud paní ještě nepřešla na ryze přírodní produkty, vše doporučuji intimní mycí oleje a balzámy výrobců www.originalatok.cz nebo karelhadek.eu. Jsou velmi účinné. Magda

• Milé Agape, v posledním Občasníku mne zaujala **Korespondence s ortodoxním vegetariánem** (str. 12), po jejím přečtení jsem měla pocit, že bych na toto téma měla zareagovat a třeba se i podělit s ostatními o můj názor a vývoj názoru souvisejícího s vegetariánstvím.

Od malička jsem měla k masu spíše odpor, a čím jsem byla starší, tím více jsem maso odmítala, rodiče mě našťástí nenutili. V pubertě jsem přestala postupně jíst maso úplně, ale do nejezení ryb jsem se musela donutit. Budovala jsem si takovou image vegetariánky, bojovala jsem se svým okolím, vnucovala jsem ostatním své názory a důvody proč nejíst maso. Také jsem ostatní posuzovala, kdo nejedl maso, byl pro mě jaksi lepší. Teď když své jednání vidím zpětně, stydím se a v duchu prosím dotčené osoby za odpuštění.

Můj názor se začal měnit postupně a pomalu, a to až když jsem začala studovat na vysoké škole obor týkající se potravin. Dodnes nerozumím tomu, proč jsem si tuto školu vybrala, ale asi to bylo vyšší vedení, kdybych totiž věděla, co mě tam čeká, nikdy bych tam ani nevstoupila.

Teď mně to připadá i trochu k smíchu, ale byly to pro mne opravdu těžké zkoušky vydržet exkurze a cvičení na jatkách a vžít se tak trochu do role řezníka. Všechny tyto zkoušky mě ale vedly k důležitému poznání, a to přestat soudit druhé za to, co dělají a čím se žijí a také být mnohem více tolerantní... také jsem se trochu obrnila a dnes už pro mne nejsou takové zkoušky tak bolestné jako dřív, ale stejně si moc přeji, abychom jako lidstvo nepůsobili zvířatům a i rostlinám tolik bolesti a utrpení. Chtělo by to dle mého názoru celkově změnit přístup, projevit více vděčnosti a brát zvířata i rostliny jako bytosti, které cítí a vnímají.

Sama jsem si už ke slovu vegetariánství vytvořila trochu odpor, už se nechci označovat za vegetariánku, i když maso téměř vůbec nejím. Vadí mi to škatulkování lidí do určitých skupin. Myslím si, že každý má dát na své vycit'ování, protože každý sám pozná, co jeho tělo potřebuje. Sama v této problematice ještě nemám jasno, třeba po nějaké době zase změním názor a zjistím, že jsem se mylila. Stejně mám ale pocit, že maso není úplně to nejlepší, zvláště když člověk uváží, kolik reziduí je v něm obsaženo.

Osobně věřím a doufám v to, že lidstvo jednou změni přístup k celé přírodě, přijme zvířata i rostliny jako citící bytosti, a teprve s tím zmizí ze světa ona průmyslová velkovýroba potravin a s ní spojené utrpení... kéž bychom se naučili přijímat energii z jiných zdrojů, jak psala paní Brzobohatá, to by bylo opravdu krásné. Adéla S.

• Z dopisu: ...**Paní, co má manžela obluzeného sexuální maniačkou** (str. 12 lednového Občasníku), svou vizi podle mě dostala jako dar shora návod, jak ho zachránit. Velkou duchovní láskou na něj působit a vyzařovat, aby ho odtáhla od té vadně žijící ženy. Jejím telepatickým vyzařováním lásky na manžela on začne s milenkou selhávat a dotyčná ho posléze opustí. Viděla sama na tom ději, jak silnou má její vyzařování moc. Zároveň podle mě dostala svou nemocí varování, že svou situaci dosud nepřijala a s pokorou, ale že jí cítí stále jako křivdu a že nemá k té dotyčné manželově milence pozitivní postoj, jaký by měla mít? Ta negativní žena je jen vykonavatelkou boží vůle. Paní má za úkol tuto negativní ženu přijmout s láskou a vděkem, aby tím dokončila důležitou lekci z minulého života, a i té vadně chovající se ženě dala dobrý příklad. Má tedy být za tuto svou situaci Bohu vděčná a měla by být proto i na tu padlou ženu s láskou vyzařující, že jí tuto lekci umožnila a že jí tím dává možnost duchovně vyrůst. V ideálním případě by měla mít zájem i na záchraně této ženy (upřímně vroucí modlitby za její duši). PH

Píší nám naši čtenáři

• **Moc děkuji za další číslo Občasníku.** Tento časopis od Vás dostávám už několik roků a občas se vracím ke starším číslům. **Pokaždé tam objevím něco zajímavého, čeho jsem si nevšimla,** nebo jsem časem na daný problém získala nový náhled, a já pochopím, co jsem před tím nechápala. Ale ještě jednu zajímavou věc jsem vypořezovala. Vždy po delší době, když si začnu listovat staršími Občasníky, tak zjistím, že se čas naplnil a já právě v tento den nacházím nové číslo. Dnes by mě ani nenapadlo, že může přijít nové číslo, když jsem si odpoledne prolistovávala starší díly a přesto... Moc a moc díky... za krásné a poučné čtení... Všem přeji ze srdce rok plný Božího požehnání... Díky za Vaši práci pro nás všechny. Zdraví Vás Daria B.

• Lásky a vztahy, partnerské vztahy

Bylo a bude jistě napsáno mnoho významných knih na tato jistě významná témata. Jakkoli se budeme každý z nás snažit, načíst mnoho přínosného z těchto knih, bude to vždy jen a jen polovina snažení, neboť skutečný význam spatřuji v tom, že se prostřednictvím načteného, prožitého, „naučíme“ skutečně vnímat význam zdánlivě jednoduchých slov, jakými jsou Lásky a vztah. A protože ke mně přišla, jak to už v mém životě bývá, náhodou nenáhodou, příležitost podělit se s vámi prostřednictvím těchto řádků o pohled na témata lásky a partnerských vztahů, učiním tak opravdu z lásky k vám, k nám všem

Nikde na světě není žádná síla, která by někomu z nás přála něco „špatného“ v partnerském vztahu. Z toho se velmi lehce nabízí otázka, proč se nám neustále nedaří udržet plnohodnotné vztahy, oboustranně plnohodnotné? Co je to tedy za to „cosí“, co se nám do našich vztahů „vtírá“ a doslova boří velmi jednoduše vztahy, které jistě v případě každého z nás začínají neopakovatelnou vášní, teplem, vzrušením, povznesením, nadějí? Jak to že počáteční „extáze“ se změní v běhu času na něco, co se stává mnohdy nesnesitelným až patologicky neudržitelným? Je tohle vše důsledek shonu, který je všude kolem nás? Každý z nás je neopakovatelná identita zhmotněné energie patříci do všespojovacího celku, tedy všichni jsme součástí všech a všeho, co jsme schopni vnímat svými smysly. A stejně tak, jak každý vnímá svou realitu, má také kolem sebe lidi a vztahy, které odpovídají tomuto vnímání, protože nic, skutečně nic v našich životech není bez významu, který se nemusí na první pohled jevit zcela zřetelný. Chci tím říct, že vztahy každého z nás odpovídají způsobu smýšlení každého z nás.

A co je to vlastně vztah a láska v partnerském svazku? Kdo z partnerů hovoří o tom, že toho druhého miluje, ale ...jistě nehovoří o lásce, čistě a bezpodmínečně lásce. Lásky jako taková také jiná než bezpodmínečná není, buď prostě je, anebo není. Lásky, řekl bych, je stav, kdy se jeden stává doslova součástí druhého, tedy soulad vnímání okolní reality je v mnohém shodný. A teď nehovořím o tom, že se oběma partnerům líbí stejný dům, stejný model automobilu, stejný styl dovolené. Toto jsou právě ty hodnoty, na kterých jsou dnes běžné vztahy stavěny a stejně tak jak rychle vzniknou, také rychle zaniknou. Plnohodnotné, dlouhodobě udržitelné vztahy jsou založeny na vzájemné fyzické přitažlivosti, na vzájemném sexuálním uspokojení, na schopnosti jednotlivce podílet se všeobecně na tvoření vztahu

s osobou druhého pohlaví, oba partneři musí chtít tvořit vztah právě s tímto konkrétním člověkem a vše ve jménu skutečné lásky, která je bezpodmínečná. Všechny ostatní pohnutky, které lidi spojují, jsou podřadné a dávají velmi lehce možnost disharmonie ve vzájemném vztahu. A tím neříkám, že není možné, aby i tyto vztahy byly dlouhodobě funkční a oboustranně prospěšné, jen úroveň prožívání v tomto vztahu bude "omezená"

Jak z toho ven? Pokusme se všichni v našich možnostech otevřít svou mysl, upustme racionalitu intuici a přijímejme vše, jak přichází, jak nám vchází do života, neboť v realitě skutečně není žádného reálného důvodu ke strachu, obavám, úzkostem. To jen ta naše darebná mysl nám neustále podsouvá myšlenky a uplatňuje selektivně výběr polarit ve smyslu „tohle ještě ano, ale tohle už vůbec ne“. Každý z nás koná v přítomném okamžiku tak, jak nejlépe dokáže. Jen s tím rozdílem, že mnoho lidí v tomto přítomném okamžiku žije budoucností nebo naopak minulostí a vlastně v přítomnosti vůbec nejsou.... Srdečně a s láskou k vám všem Martin J. B.

Z naší práce

- Vážení v Agape, více než před rokem jsem Vás poprosila o pomoc, především paní Brzobohatou. Měla jsem tehdy svou druhou dcerku starou 3 měsíce a obavy z toho, že ji nebudu moci plně kojit jako jsem nemohla moji první dceru. **Energetickou kresbu na podporu kojení**, kterou jsem od paní Brzobohaté dostala jsem nosila stále u sebe spolu s medailonkem Nebeské Matky. Prosila jsem o dostatek výživného mléka pro svoji holčičku. Brala jsem také homeopatika na podporu laktace. Chtěla jsem mnohokrát poděkovat za pomoc které se mi od Vás dostalo. Anižce je 15měsíců a stále kojím. Krásné dny přeji. Lada R.

Energetické a léčivé kresby, které v poslední době p. Brzobohatá dělala, mají až překvapivě silné účinky. Zvláště to platí u malých dětí a zvířat, což je velmi zajímavé, neboť u těch se v žádném případě nedá říci „Víra tvá tě uzdravila.“, jak by mohli stoupenci vědy oponovat. Pravděpodobně měly tyto „vyprošené“ kresby stejně dobré účinky i dříve, ale jak jsem již jednou kdysi na stránkách Občasníku psal, lidé se většinou již neozvou. Teď se nám však sešlo v posledním měsíci několik zpětných reakcí, které byly velmi pozitivní a které jen dotvrzují, jakou sílu podobné vyzářující kresby mají. A. Červený

- Vážení přátelé z AGAPE. Tento týden jsem obdržela Vámi vypracovávanou **rozsířenou osobní analýzu**, za kterou Vám, pí. Brzobohatá a p. Červený, moc děkuji. Byla pro mne opět přínosem. Je skvělé, že jste ji rozšířili, protože jsem vůbec nevěděla, kolik dušiček kolem mne číhá. Přeji si pomoci jim, a tím pomohu i sobě. Proto Vás prosím o vyhotovení individuální ochranné kresby k tomuto tématu.

Jak píšete, pokud nic nedostanu, vím, že všechno mám jen ve svých rukách. Jsem rozhodnuta to zvládnout. Snad se mi to s láskou, pokorou a moudrostí, které prosím, aby mne doprovázely po mém boku, podaří.

Co se týká energetických zářičů - kamínku a stromu pro mne šitých na míru - mám již jednou Vámi vypracovaný rozbor. Zajímavé k tomuto tématu je, že jste mi určili jako strom cypřiš. Zjistila jsem, že nic není náhoda. Před několika lety jsem byla na dovolené v Itálii. Při odjezdu jsme stáli pod stromy, které měly zajímavé šištice. Přišla mi myšlenka, že bych svému vnukovi mohla ukázat, jak vzniká semínko. Vzala jsem šištici otevřenou pod stromem. Ze stromu jsem utrhl šištici zavřenou a jednu ještě zelenou nevyzrálou. Abych to zkrátila. Doma vypadly semínka, zasadily se, vyrostly stromečky. Pátrala jsem, co jsou to za stromy a bylo mi řečeno, že cypřiš. Našla jsem ji Vámi vypracovanou kresbu na energetické zářiče - a světe div se, jaká náhoda, můj osobní strom stejný. Tak teď jsou okrasou v naší zahradě. Eva I.

Otázky a odpovědi

- Z dopisu: ... Kamarád mi doporučil přečtení knih Poselství lidstvu I, II, Poselství Grálu. **Co mi můžete doporučit Vy?**

Odpověď. Předpokládám, že jste četl Evangelia, Korán, Bhagavadgítu. Dále bych doporučil Celestýnské prorocství, Poselství od proti-vojců, Mipam, láma patero moudrosti, Tulák po hvězdách, Čtyři dohody. J. Staněk

- Milé Agape, ráda bych Dr. Staňka požádala o názor, **jestli mohu v těhotenství užívat koloidní prvky** a jestli malé děti rok až tři roky staré mohou užívat koloidní Ag na podporu imunity. Děkuji za odpověď.

Všech nepřírozených součástí stravy bych se v těhotenství vystříhal, snad kromě přídatku obvykle nedostatkového jódu v přirozené formě. V tom postoji je určitá pokora a pradůvěra v Boha. Je docela možné, že některé koloidní prvky (Au) skutečně zvyšují inteligenci dětí, ale co když zvýšíte inteligenci dítěti, které to svou základní konstitucí neunesou? Chcete geniálního zločince? Přirozenost je řádem stvořitele nesená míra odpovědnosti a schopnosti a je moudré ji akceptovat. Kdyby to viděl jako pro Vás výhodné, dal by dítěti více i bez koloidního prvku.

Pokud se týká stálého posilování imunity koloidním Ag u dětí, vyhnul bych se rovněž. Je vhodné posilovat imunitu a vitalitu přirozenými prostředky, stravou, cvičením, otužováním apod. a ne životabudiči jakéhokoliv kalibru. To ale neznamená, že není výhodné použít koloidní stříbro nárazově při nachlazení, podpurně při chřipce, průjmu, zánětu močových cest apod., zejména místo antibiotik. Jako v momentální tísní organismus a imunitu podporující prostředek. Tam si myslím, a sám jej jednou, dvakrát za rok s úspěchem použiji, je

velmi užitečné. Nejdříve je třeba otestovat snášenlivost, alergie nebývají, pak nepřehánět a užívat 400 mikrogramů, pozor ne miligramů!, denně. Je to 40 ml prodáváného roztoku o koncentraci 10 ppm, 20 ml roztoku o konc. 20 ppm. Vždy uvedeno na lahvičce. Četl jsem i o údajných úspěšných hororově velkých dávkách na kde co, což nevylučuji v jednotlivých případech, ale dlouhodobě rozhodně vyvolají argyriismus, otravu stříbrem. Nelze totiž vyloučit malou oxidaci koloidu v tkáních a pak se stává stříbro toxickou sloučeninou. Rovněž zlato, viz Dr. Clarková. J. Staněk

• Vážený pane doktore, obracím se na Vás s **prosbou o nahlédnutí do nově vydané knížky „Blahoslavení jako metoda transformace“**, která je též na stránce: <http://blahoslaveni.profitux.cz>.

Protože pracuji s rostlinami venku, jsem stavěna před skutečnost, že vše dobré i špatné se vrací. Proto vidím v metodě sjednocování protikladů umenšování výkyvů z extrému do extrému, a tím postupně nastolování harmonie. Přesto nepozoruji u lidí, kteří se touto metodou zabývají postup vpřed, ale spíše naopak. Víc zatím nechci uvádět. Nevím o nikom, s kým bych se mohla o tomto poradit, a tak jsem si dovolila oslovit Vás. Děkuji za čas strávený nad tímto dopisem. Jitka S.

Odpověď: Nahlédl jsem na uvedenou stránku internetu a místní výklady blahoslavenství. Došel jsem k názoru, že místní účastníci i diskutující jsou typem jogínů, kteří nepochopili základní princip křesťanství a vykládají jej jako špatně pochopenou jógu nebo žvanivé nezávazné krasořečnění o světě. Sečtělí, zdatní diskutéři, ale pro egocentrismus k ničemu nedojdou, protože jim není a nebude pomáháno z neviditelné strany. Jejich úsilí proto, že špatně položili základní kámen, špatně uchopili postavení člověka a Boha, nebude k ničemu. Odtud Váš pocit, že ač se snaží o „postup vpřed“, stagnaci klesají spíše nazad.

• Vážený pane Staňku, jak tak poslouchám Vaše přednášky a čtu Vaše články, **rozhodla jsem se poslat Vám jedno proctví**, které už mám doma nějakou dobu. Je velice zajímavé porovnání, jak se v některých bodech Vaše „předpovědi“ dalšího možného vývoje shodují s vizemi jistého šamana z Paraguaje (z roku 1977 !). Tedy dva naprosto nezávislé zdroje, a přesto tolik podobná myšlenka.

Dovolím si vyjmout jen pár citací, které mě právě zaujaly, protože se s Vašimi „vizemi“ shodují. Tyto jsem si dovolila připsat vždy na konci do závorky:

Bílí lidé jsou unavení, už na nic víc nevěří, anebo zaslepeni jinými věří v něco, co je falešné. Chytří, ale otupělí lidé. (Stav duchovní krize dnešní doby.)

Vidím mince, taví se, hořící bankovky v rukou nesčetných lidí. Budou mít malou hodnotu ty peníze, pořád menší a nikdo se od nich nebude chtít odtrhnout. (Tržní společnost padne na hubu, řečeno Vašimi slovy.)

To je zvláštní. Oplakáváte peníze a nevidíte ovoce na stromech! (Náznak východiska z krize - rozhlížet se i po jiných hodnotách než jen peníze.)

Blýská se. Vidím tisíce blesků v tento čas. Jako když dopadá sluneční světlo na zrcadlo. Takové blesky jsou to, ne bouřka. Jsou jako bodnutí do srdcí zklamaných lidí. (Vidíte, nemluví o skutečné bouřce, ale o blescích jako bodnutí do srdcí zklamaných - to bude právě to prohlédnutí, že se pachtíli nesmyslně a nebyli ochotni přijmout vyšší hodnoty, ale bude pro některé pozdě.)

Žádná krev nebo války, ne, jen beznadě, kterou jsou ti lidé naplněni. Vidím ty lidi tupě hledět před sebe, bezmocné, omráčené. (To jsou ti, kteří zůstanou, až bude odděleno zrno od plev.)

Pak přijde Bombero, stejně tak mocný, a ten zavíří všemi. Budou mrtví, ale i nově probuzení. (Mrtví = ti, co nepochopili, čili duchovně mrtví / nově probuzení = ti, kdo měli snahu a duchovně prohlédli. To, že vyšší sílu nazývá Bombero, neberu v potaz. Je to jen slovo.)

Mnozí ztratili víru v dobro. Tenhle Bombero není žádná pravá bouře, vnímám ho jako vír, který se chopí lidí. (Ne nějaký pozemský uragán, ale opět zásah vyšší síly, což je dokumentováno i dále ...)

Ano, jako vír, který všechno zpřevrací a vytváří nové. (To bude právě ta „čistka“ a pak vytvoření podmínek pro duchovně vyspělé lidi. Jinak přeci v materiálním pojetí skutečný vír nic nového vytvářet nemůže.)

Nevidím žádnou ohnivou kouli padající z nebe, žádnou zemi propadnout se do moře. Ale hodně utrpení a zklamání.

Tak jen pro zajímavost Vám to posílám k nahlédnutí. S přáním hezkého dne, Dagmar Š.

Odpověď: Takových proctví od šamanů všech typů je na internetu alespoň třicet, každé jiné. Od příletu Nibiru až po ufouny. Podle mne jsou všechna falešná a nevyplní se. Jsou nesena základním pocitem přibližující se katastrofy, protože chybné směřování lidstva je zřejmé. Jen řešení chybí! Všechna internetová řešení vidím vadná v jejich materialismu neboli vnímání stvoření jen v hmotné rovině. Přitom řešení krizi přichází vždy z iracionálna, z dimenze neviditelných bytostí vývoj lidstva regulujících. Tito světlí vůdčové jeho zničení nedopustí, jinak by sami nesplnili úkol od Stvořitele a nemohli by se vrátit do duchovní dimenze.

Dosavadní katastrofy ve formě válek a jakoby náhodných přírodních katastrof nevidím jako řešení současné situace lidstva, neboť by postihly dobré i zlé. Po zotavení z katastrofy by se vše vrátilo do stavu ante. Ale lidstvo tak pokročilo v rozumovém poznání, že do další úrovně může vstoupit jen jako mravně lepší. Tedy musí být výběr s tím, že „dva budou spolu na poli a jeden vzat a druhý ponechán“. Ten duchovně vyšší úrovně lidstva ponechán! A také „andělé vyvolené označí“, což znamená dědičnou dispozici v DNA. Ti „ponechání“ budou jisté minimální mravní úrovně, což vytvoří předpoklad vytvoření kvalitativně vyšší společnosti, než je současná „tržní“. Ta vybuduje na Zemi ráj, odraz to duchovní dimenze (nebe), a tím její členové prokážou, že jsou vstupu do pravého Bohem stvořeného ráje hodni. Pak teprve Země geologicky zanikne. Odstranění lidí propadnou buď na planety s „tržní“ morálkou džungle, aby dostali „rozum“, nebo se inkarnují do pozemského ráje k naučení se žití duchovního rozměru člověka. Tedy k převýchově.

Proto se domnívám, že zvrát bude proveden přes zdraví. Události kolem výživy a správy státu se tak vyhrótí, že duchovně nepevně z toho budou šilet ve stylu úchylů, střelců dětí, atentátníků a sebevrahů. Zbytek hromadně onemocní nemocemi, na které nebudou léky. Přežívat budou jen ti, kteří budou mít zakotvení v duchu, podporu z neviditelné strany. Budou se učit na řádění pomínutých ateistů, co k čemu vede. Budou to vidět názorně, aby to již nikdy nezapomněli. Konce rozpadu rodiny, vztahů mezi mužem a ženou, honem za

peněží, kariérou, ničení přírody, mučení zvířat nepřirozeným chovem, neodpovědnost vůči Bohu a bližním, necitění s celkem, nepomoc postiženým, nesolidaritu, materialismus jako slepotu, ateismus jako neodpovědnost vůči věčnosti, správu státu jako hru o koryta atd. To všechno již v současnosti rozmohlé spadne na hubu, a ty, kteří to produkují, vezme s sebou.

Nositelé vědeckého světového názoru (vědci) budou svými jednostrannými řešeními ještě věci dorážet. Jakým způsobem budou mlít ony dle ateistů neexistující mlýny, se snažím rozpoznat. Něco jsem již prohlédl. Fundamentem jsem našel pevnou víru v absolutní spravedlnost boží, lásku a respekt k druhému pohlaví, správnou výchovu dětí, komunikaci jen s kvalitními lidmi, (deklaše všech typů pryč z vlastní společnosti), osobní odpovědnost za ochranu prostředí a všeho živého, takřka vegetariánská výživa, minimalizace medicínských zásahů atd. Jsem přesvědčen, že zde v skrytosti pracují vyšší duchové, inkarnovaní jako pomocníci v přerodu. Jsem přesvědčen, že jiným pomáhají našeptáváním neviditelní vůdci. Těch jsem viděl kolem české koruny jednoho velkého ducha (6 m) a několik set světlých duchů velikosti člověka. To jsou oni blaničtí rytíři. Vyhledávají vhodné citlivé a ochotné pracovat, a ty pak řídí a chrání. Bez pádu meteoritů a působení fotonových pádů vidím pád temných duchů jako sice bolestný, ale jistý. Po odstranění ateistů a trhovců z tváře Země bude sice Země ještě znečištěná, ale přežívší ji očistí a přemění ve zlatý věk. O této době se bude učit jako o době ateistické hrůzy neboli pekla. Internetovými konci světa ať se lekají duchaprázdni! J. Staněk

• Dobrý den vážení, nejdříve bych Vám chtěla moc poděkovat za to, co děláte, jak se snažíte o duchovní vývoj lidí a přátel kolem sebe. Není to tak dávno, co jsem si u Vás objednala několik knih a také automatickou kresbu OA a všechny jsem přečetla nejprve jedním dechem a poté už několikrát znovu. Zavedla jsem do svého života některé rituály, u kterých píšete, a také změnila některé postoje a uvažování. Takže pod vlivem této četby, dále mého studia a pak také **studiem problémů života, jsem napsala jeden příběh (Sen nebo skutečnost?)**, který mi jednoho dne přišel sám od sebe na mysl jako výsledek....

Nevím, možná že už Vám někdo jiný takový podobný poslal, pak s tím určitě budete mít méně práce. Ale přesto bych chtěla požádat pana Staňka a paní Brzobohatou, zda by bylo možné jejich metodami, ověřit některé informace v tomto příběhu. Doufám, že vycítí, které mám na mysli, pokud ne, vypíšu je přesněji. Nebo si ještě počkám na to, až spustíte nové stránky a tam bych se připojila k diskusi.

Jedním z mnoha impulzů k napsání tohoto příběhu bylo i přečtení politického programu Klíčové hnutí. Je v něm spousta žádoucích bodů, bohužel o rodině nic moc. Přestože mi utkvělo po přečtení několika knih v hlavě slovo, že záchranu musíme hledat v nové generaci. A tu ochránit před škodlivými vlivy. Tuto teorii mi potvrzuje i život sám, kde se rodí děti, které „potřebují jiný přístup“ ve výchově, než ten na jaký jsme byli zvyklí my. My všichni potřebujeme jiný přístup k tomu, co se kolem nás děje.

Je mi jasné, že za tuto analýzu budu něco platit, ale ráda to udělám. Jsem zvědavá, jestli je to blábol nebo cesta.... Pokud budete ještě něco chtít znát, než se do toho pustíte, ráda to doplním. A pokud Vy potě doplníte něco do tohoto příběhu na základě svých zkušeností, nebo opravíte některé mé možná nepřesné informace, budu jenom ráda.

Tím bych se s Vámi dnes rozloučila a děkuji předem za odpověď. Petra V.

Sen nebo skutečnost? Na nás záleží kam půjdeme...

Minulou neděli jsem byla na návštěvě u velmi dobré přítelkyně Michaely. Její rodina bydlí v sousedním městě, ale přesto za hranicemi. Jezdíme k nim všichni moc rádi, protože je u nich nesmírná pohoda, klid a radost ze života. Ona i její muž jsou velmi spokojení lidé, přestože oba chodí do práce a mají náročná povolání. Mají dvě děti v předpubertálním věku, které mají několik zdravotních problémů, ale nijak to jejich rodinu neoslabuje. Naopak, ze všech je cítit obrovský náboj, obrovská chuť k životu. A tak mi to tentokrát nedalo a zeptala jsem se, čím to je. Chcete -li, poslouchejte se mnou....

Michaela říkala, že to tak u nich nebylo vždycky. V jejich zemi měla rodina obrovské problémy se udržet. Děti byly neklidné, ve škole nejisté, zda jim někdo nebude škodit. Objevily se problémy s alkoholem, cigaretami, drogami, násilím. Většina dětí pocházela z rozvedených rodin, které nedokázaly unést obrovský tlak komerčního způsobu života, přestože zjevně bylo všeho dostatek. Rodiče dětí cítili malou podporu společnosti ve výchově budoucí generace. Většina obyvatelstva následně cítila, že nejsou v pohodě, přestože se snaží o pozitivní přístup, a jejich zdraví se pomalu zhoršovalo.

Jejich zem byla ve světě na nejvyšší příčce, co se týče odkládání dětí do dětských domovů, měla nejvyšší dětskou kriminalitu, velké procento týraných a zanedbávaných dětí. Společenská odpovědnost za tyto úkazy ale nebyla žádná.

Pak se ale objevilo něco, co nikdo nečekal. Po několika letech vládní nemožnosti, kdy se neustále hledal vyhovující způsob, jak se domluvit, jak řešit problémy, když není nadpoloviční většina, nebo je nejistá. Volby vždy dopadly v podstatě vyrovnaně a velice těžko se prosazovaly zájmy jednotlivých stran. Najednou, jakoby někdo pochopil, že to není neschopnost voličů, ale jejich přání, aby se do řešení promítnul jiný hodnotový systém, staletími prověřený, ale stále se vyvíjející. Objevila se nová strana pro rozvoj rodiny a vyhrála ve volbách s 80 % hlasů. Jak se později ukázalo, byla velmi duchovně založená. Vstup do strany měl každý, ale postup do správních orgánů jenom ten, kdo zaručoval v zastupování strany její čistotu a úctyhodnost.

A tato strana zkusila v této krizi následující: dvoukomorový parlamentní systém se upravil dle systému rodiny, tak jak ho každý zná. Základem je dualita, muž a žena. Jedna komora tak byla svými vlastnostmi určena jako pravicová, demokratická, mužská, aktivní zastupující praktickou stránku věci, mužský pohled na svět a byla jí svěřena ministerstva, kde bylo žádoucí svěřit je někomu s tímto charakterem a mít odpovědnost za tyto oblasti. Např. ekonomika, bezpečnost, interakce s prostředím...

Druhá komora pak byla spíše levicová, sociální, ženská, pasivní zastupující citovou stránku věci, ženský pohled na svět a byla jí svěřena ministerstva, kde bylo žádoucí svěřit je někomu s tímto profilem a mít odpovědnost za tyto oblasti. Např. zdraví, vzdělání, příroda, vztahy... cílem bylo nikoliv soupeřit, ale kompetence rozdělit těm, kteří pro ně mají vhodnější dispozice a následně spolupracovat a vzájemně se podporovat.

Obě komory měly stejnou váhu, stejnou skladbu, aby obě měly stejné platné hlasovací právo tak, jako je to v partnerství. Stejně jako v partnerství, měla každá komora přidělené kompetence dle oborů, v kterých je dle zkušeností z minula prověřeno, že je schopnější. Schopnější při tvorbě podmínek pro plnohodnotný život jedince a rodiny dohromady. A stejně jako v partnerství, odpovědnost při schvalování byla stejná pro obě komory. Každá z nich mohla argumentovat proti návrhům protistrany nebo co víc, přidávat návrhy ke zlepšení, protože jak známo, jeden se neobejde bez druhého. Důležité bylo, že obě poloviny byly přítomné již při tvorbě jednotlivých zákonů a pravidel, takže spolupráce byla podmínkou od začátku. Oboustranně výhodná spolupráce, jak se později ukázalo. Na principu rodiny jako by všichni najednou pochopili, o co jim jde. Omezilo se sobecké myšlení na jedince a přešlo v uvažování na jedince a společnost najednou.

Chvilí trvalo, než většina pochopila, kdo zastává více mužský nebo ženský přístup, levici nebo pravici. A že cílem je, aby se měli dobře všichni, tedy obě poloviny.

To se ale značně ulehčilo, když se podmínkou pro vstup do poslanecké sněmovny stala vlastní fungující spokojená rodina, nejméně jedno dítě s dosaženým středním vzděláním a bezúhonnost (dluhy, přestupky, apod...) při vícero dětech byla podmínka, aby všechny již dosáhly středního vzdělání a byly tak schopné se již o sebe postarat více méně samy nebo s pomocí státem zavedených podmínek při vstupu do zaměstnání. Na konec se ještě dospělo ke konsenzu, že bude dítěti 21 let. Tím se rodičům včetně žen uvolňují ruce od výchovy dětí, jejich zabezpečení a převodu do spletitostí života, a zkušení rodiče se tak mohou věnovat s patřičným elánem státní správě bez zanedbávání rodiny.

Do tohoto nejdůležitějšího orgánu řízení státu se tak dostal jedinec, který VÍ, CO JE TO RODINA. Který se pral s každodenními starostmi při výchově dítěte a ví, jak odpovědné to je, vychovat zdravou plnohodnotnou bytost, která bude přínosem pro společnost. Má spoustu životních zkušeností, které může zúžitkovat při rozhodování a nestřílí naslepo. Tím, že se zavedla tato podmínka, bylo jasné, že se srovnaly vstupy mužů a žen, za výchovu jsou odpovědní oba, každý dle svých předpokladů biologických. Následně tedy bylo i určeno, že polovinu parlamentu budou tvořit opravdu ženy, že skladba bude odpovídat přirozenému dělení lidstva a jeho potřebám.

Při schvalování jednotlivých zákonů se toto okamžitě projevilo ve vztahu ke školství a vzdělání dětí, kde bylo okamžitě pochopeno, že budoucnost je v rukou našich dětí a je na nás, co do nich vložíme a jaký život jim připravíme. Následovala obrovská školská reforma s přihlédnutím k rozvoji talentů jednotlivých dětí. Škola přestala být pro mnohé z nich ztrátou času a utrpením, učilo se se zájmem a děti samy tvořily. Tento přístup se následně promítl do pracovního procesu, kde už nebyl problém vytvořit pracovní místa na 4 hodiny denně pro rodiče dětí ve věku 4-15 let. Tak aby mohli jít vývojově se společností, vzdělávali se, ale zanedbávali rodinu.

To co ovšem nikdo nečekal, bylo zdravotnictví. Vlivem spokojenosti obyvatelstva z přirozeného řízení státu jako by to byla rodina, ubylo významně subjektivních potíží, depresi, bolesti neznámého druhu. Snížila se do té doby obrovská spotřeba léků. Navíc se do zdravotnictví vedle klasické medicíny těla zavedl nový obor medicíny duše, který si poradil s tím, s čím si sám neporadil spokojený autoregulační systém člověka. Byl to neuvěřitelný zlom, který všem potvrdil, že jdou správným směrem a přesvědčil nakonec i ty nejzarytější odpůrce.

Finance uvolněné ze sféry zdravotnictví bylo možné investovat do dětí, tak aby vyrostla zdravá generace, a také mezi seniory, kteří již odvedli svůj kus práce pro společnost, a je tedy žádoucí se o ně postarat. Každý pochopil, že jednou půjde o jeho děti, rodiče nebo o něho samotného. Že každý z nás je jednou dítětem, jednou pracujícím dospělým a jednou seniorem, a žádná kategorie není méně cenná.

Ptala jsem se, kdo ale rozhoduje, když se komory nedokážou dohodnout. Dozvěděla jsem se, že prezident. Buď rozhodne sám, nebo vypíše referendum. Navíc volba prezidenta přešla do kompetence obyvatelstva a volila se tak osobnost nejuctyhadnější, která měla ale stejné parametry jako poslanec. Volila se osobnost, dle historických zkušeností s patrony národů typu svatého Václava, která vycítila Řád. Nebyla stranická. Volba prezidenta ovšem byla spojena s volbou mezi pravici a levici, ale výsledkem výhry ve volbách bylo pouze to, že vítězná strana si může vybrat polovinu ministerstev, na které chce mít následující čtyři roky vliv. Zbylá ministerstva získá opozice.

Ve vládě tak byl „prezident“ a 12 „ministrů“, v parlamentu ale zůstává za každých okolností rovnováha. Stejný počet žen a mužů, stejný počet pravicově a levicově smýšlejících. Cílem je dohoda, komunikace, integrace, nejlepší řešení pro celou RODINU. Při hledání je podporována snaha najít nejlepší řešení, ne vyhrát za každou cenu. Však příště může být strana vyhrávající stranou prohrávající, a je lidské chovat se k sobě neustále s úctou.

Tolik mne to zaujalo, že jsem se vyptávala dál. Co všechno je ještě v tom novém systému demokracie pro rodinu, pro člověka. Tak jsem se dozvěděla, že mají 12 „ministerstev“. Každá komora jich má na starosti šest, pro zbylých šest je stínová. Tvořit mohou všichni. Jednotlivé ministerstvo (oblast) v komorách zastupuje ministr plus dvanáct poslanců, celkem je tedy v komoře 78 členů, 72 poslanců a šest ministrů. Poslanci jsou ve čtyřech skupinách po třech lidech.

Každá skupina zastupuje jak moc zákonodárnou, výkonnou, tak kontrolní. Ty se střídají dle měsíců v roce. Navíc se časem zjistilo, že jednotlivé skupiny odpovídají jednotlivým živlům (oheň, voda, země, vzduch) a lidé jednotlivým měsíčním znamením. Tak se tato „NÁHODA“ dostala do hledí pro vstup do poslanecké sněmovny. Skupiny se sestavovaly za pomoci astrologů.

Měla jsem oči navrch hlavy a vyptávala se dál. Najednou se mi ale kamarádka začala vytrácet, až jsem se probudila. Nechtělo se mi ten sen opustit. Chtěla jsem vědět víc...všechno....

Zamyšleně jsem vstala, oblékla se a při snídani si pustila rádio. Zaujala mne zpráva, kterou hlasatel četl až na konci. Říkal, že nová strana s programem pro rozvoj rodiny, vyhrála ve volbách a má 80% hlasů voličů. Psal se rok 2010 a byla jsem doma v České republice.....

Komentář J. Staňka k článku Sen nebo skutečnost?

Situace je horší, než si autorka dopisu uvědomuje. Její neschopnost „vidět“ je odvozena od oslepení třetího oka hypnózou těch, kteří ovládají sdělovací prostředky. Tuto hypnózu má, aniž to tuší, přijatu za svůj názor či axiom myšlení.

První přejatou mylnou představou je dojem, že u nás či jinde je demokracie či „vládné“ lid. Druhou je druhá mylná představa, že vláda takového „lidu“, jaký je u nás, je správná, že „lid“ myslí správně. U nás i jinde vládnou majitelé sdělovacích prostředků. Ti vytváří výběrem a postavením zpráv veřejné mínění a „preferenci“ politických stran. V nich opět nehraje roli mínění přímých členů těchto sborů, ale zákulisních lobby. Neznamena to sice, že by u nás či ve světě absolutně vládli nějací ti zednáři či ilumináti, ale nějaké slovo mají. Vládné neviditelné společenství v dimenzi myšlení davu, které vytváří „ideovou jednotu“. Je to takový „duch sálu“, rozšířený ovšem na ducha celé západní civilizace. Proto není konspiračně rozkrýitelný a všem konspiračním teoriím se vysmívá. Je to nehmotný „vír“ duchovních energií, pohaněných energií materialistů a ateistů, řízených satanem.

Tento duch civilizace brání tomu, aby se lidé dobré vůle, jichž je drtivá většina, dohodli. Proto nikdy nevznikne „strana rodiny“, nikdy nezíská 80% hlasů ve volbách. Kdyby začala vznikat, stávající strany nasadí provokatéry a experty Bis a Cis, ti zešměšní všechny pro ně nebezpečné vůdce, a dotyčná strana se změní v kabaretní spolek typu „strany rozumu“ nebo podobných hnutí.

Také druhá řídicí myšlenka „snu“, že vláda lidu je něco pozitivního, je mylná. Lid žádný rozum nemá, utopil jej v pivu. Dokáží to tím, že nejčtenějšími deníky u nás jsou Blesk a Aha. Koho moudrého mohou zvolit čtenáři tohoto škváru, kterým jako „informace“ nutná pro ten který den stačí „dívka Blesku“, snídaně či nevěra toho kterého herce? Podle čeho ho zvolí, podle úsměvu či zubů? Jak mohou volit „rodinu“ lidi, kteří jsou buď rozvedení, nebo považují rodinu za přítěž nebo nutné zlo? Které obtěžuje starost a život vlastními dětmi? Společnost a civilizace je od nepaměti řízena ideou, která její vznik vyvolala. Západní civilizace je řízena chťicem po penězích a uctívá jako

nejvyšší cnost vychytralost, jak se k nim dostat v mezích podivných zákopů. Proto nemůže přežít, protože první nepřítel si za naloupené peníze koupí její hlavy. Lidstvo by se samo zničilo. Já ale vnímám vícerozměrnost světa, a proto jsem přesvědčen, že z této neviditelné dimenze bude těm, kteří chtějí změnu, hozeno záchranné laso. A tito přeživší, poučení z „krizového vývoje“, vybudují nový svět. Svět, postavený ne na penězích, ale na nadčasových neboli duchovních hodnotách. J. Staněk

• Z dopisu (zkráceno): **Proč se ve školách neučí, že samovolný vznik života z neživého v pramoři je blud?** Proč se neučí, že samovolný vznik stovek lidských genů v opičákovi je rovněž blud? Jistě by se našla i další fakta potvrzující existenci Boha, ale ze záhadných důvodů nejsou v náplni studijních osnov. Přitom kdyby byly tyto důkazy boží existence alespoň nastoleny jako otázky, lidstvo by si ušetřilo celou řadu problémů.

...Jsem však jednoznačně přesvědčen, že tento svět někdo mocný a silný, ale zároveň také laskavý a spravedlivý stvořil a že si ho také pohlíká. Že tu stanovil nějaká pravidla, která se máme učit poznávat a hlavně se snažit podle nich žít, minimálně proto, že se nám to vyplácí. Naším úkolem je snažit odbourávat falešně vytvořené programy ze svého života a nahrazovat je těmi správnými....

Odpověď: Neučí se to proto, že není jiný, přesvědčivější blud o vzniku světa, který by ale nestavěl současné vládcy světa do role obžalovaných za jeho stav. Jakmile se připustí, že svět sám se nesestavil, nutně vzniká odpovědnost vůči „tomu, kdo vinici vybuřoval a pronajal vinařům“. (Z evangelia.) A to současní vládcové a většina lidí nechtějí připustit do svého myšlení. Museli by své konání odsoudit a trást se. Proto strkají hlavu do písku a vsugerovávají si bludy o vzniku živého v důsledku bušení radioaktivního záření do pramoře! Zaplavují myšlení lidí nadbytkem „informací“, aby ti, kteří jako Vy ještě samostatně myslí, se z nich nemohli vyhrabat, nemohli získat přehled. Podívejte se, co za „informace“ přináší tisk a TV.

Vy ale jste závěrem přišel ke klíči, který pomůže nalézt správné řešení a posloupnost hodnot. Je v názoru, že sestavitel světa přednazačil i pravidla jeho použití, že člověk je má objevit a že žítím těchto pravidel se tento svět mění v ráj. Je to ono Ježíšovo: království boží je ve vás! Tedy ve způsobu „použití“ světa. J. Staněk

• Z dopisu: Vážený pane Staněk, odebrám 5. rok časopis Phoenix. S chutí si vždy přečtu Vaše články, protože mají vždy velmi svěžího ducha, břitký, lehce sarkastický tón, ale je z toho pocítit výsostná opravdovost. Vaše slova vzbuzují obdiv, úctu a respekt. Piší o tom mj. i proto, že jsem se svého času dotazovala na Váš názor na nově se vyskytující učení o Nanebevzetých Mistrech, a Vy jste mi napsal tak „ostrý“ dopis, že jsem z toho byla dlouho vedle. S odstupem času jsem ale musela uznat, že jste měl pravdu. A díky Vaším článkům ve Phoenixu jsem si dále uvědomila, že to je prostě Váš způsob, jak lidem sdělit Pravdu.

Kromě „základní“ literatury, tzv. duchovní, jaksi oficiálně platných náhledů na dění v rámci evoluce lidstva, a tím i jeho sebeurčení, jsem narazila na ono již zmíněné učení Nanebevzetých Mistrů, a když jsem tu linii sledovala dál do historie, narazila jsem na Sedm paprsků, odtud pak na různé názory na lidský původ (geneticky upraveni pro potřeby bytostí z kosmu jako otroci v souvislosti s Nibiru, to nejčastěji) a zejména pak v souvislosti s r. 2012 na názory na naši perspektivu jako lidské rasy nejen z hlediska Sluneční soustavy, ale v rámci nové kosmologie, tj. v souvislosti s celou naší galaxií.

V této souvislosti **mám pak poněkud nejasno i o nejvyšší autoritě, síle, lásce, k níž vysíláme své modlitby:** bohů, polobohů je mnoho, na různých úrovních kosmu. A Jehovah, jak vyplývá z některých knih, je náš biblický bůh, který nás sice možná stvořil, ale ne tak poeticky, nýbrž zcela racionálně pro svůj prospěch. Zdálo se mi to svého času velmi přitažené za vlasy, ale např. p. Wiesner píše tak přesvědčivě, že když se nad tím člověk zamyslí, může to vše dávat jistý smysl... Eva K.

Odpověď: Vážená paní, děkuji za upřímný dopis, který mne potěšil. Také já velmi rád čtu Verneovky, nově Wiesnerovky a Zecharia Sitchinovy apod., ovšem s tím, že vše beru s velkou rezervou. Ale také s tím, že není šprochu Osobně nepochybuji o tom, že ve vesmíru je velké množství různě rozvinutých civilizací, a některé mohou přes nějaké „hvězdné brány“ zasahovat i k nám. Také nepochybuji o tom, že existují bílí vůdcové, jinak řečeno Nanebevzetí Mistři, podle Součka devět Sedmiokých (sedm činných čaker), podle Rampy himálajští starci. Marcel Vanek říká „chlapi“ z bílé zóny stvoření. Nad ní zlatá, z ní byl jen Ježíš a nad ní bezbytotná diamantová.

Jde jen o kvalitu popisu, a ta se odvozuje od kvality popisovatele. Zahrajte dobře Bacha na rozladěný klavír! Jako nejlepší jsem popis světů a dimenzí dle mého názoru našel popis Abdrushinův. Také sdílím kdesi přečtený názor, že se nyní přesunujeme z 21. do 20. úrovně vyspělosti lidských duchů ve vesmíru. Jsme pár let za diluviálem (nejnižší 24. úroveň) a je to na lidech vidět, stačí se podívat na fotbalové fandny nebo teroristy. Také si myslím, že v tomto přerodu a posunu výš nám oni neviditelní bílí vůdcové mírně pomáhají, protože snažit se máme my. Dlouho jsem se v této zapleklité situaci snažil najít základní klíč k řešení, tj. totožnost skutečného Boha tvůrce vesmíru, původce Velkého třesku. To není žádný z Vámi jmenovaných Nanebevzatých, Jehovů a Ufounů. Nemůže být, kde se schovávali před Velkým třeskem a jak jej udělali? Pravý a Jediný Bůh je ještě o kategorii výš než jmenovaní. Je to pravá Podstata světa a všichni jmenovaní i nejmenovaní včetně satana mu podléhají a jsou jeho energií udržováni v bytí.

Došel jsem k názoru, že od toho a jeho Vůle je nutné začít řadit hodnoty, a že to je podstata prvního přikázání a Mohamedova správnějšího pojetí Alláha, než v té době měli křesťané. Mohamed říká, že slyšíš-li či pomyslíš Alláh, tj. tvůrce vesmíru, padni na tvář a ani nedutej. To je absolutno samo a cokoliv na to padne, se rozdrtí v nebytí!

Správně popisuje pravého Boha a jeho autoritu také Abdrushin v Poselství Grálu. Cítím sílu vyzářování už jen z pomyšlení na tuto Prapodstatu všeho. Od pochopení pojmu pravého Boha a autority k dárci života a k pravému Otci a Matce je odvozeno vše, i hierarchie světých duchů, kteří se k němu vývojem a zdokonalováním přibližují, tak jako my. Jen jsou o několik stupňů výš. Do nebe, tedy do duchovní dimenze, se postupuje tak, že ti vyspělejší pomáhají těm méně vyspělým, a za to je zase jim pomáháno od ještě vyspělejších. Proto je samozřejmostí, pomáhat slabším a zaostalým, protože tím získáváme nárok na pomoc vyspělejších než my. Třeba velkého bílého bratrstva nebo Nanebevzatých? Kdo to nedělá, ať se nediví, že není pomáháno jemu! To je zákon: Jako měrou měříš, takovou ti měří Bůh a nebo „jeho“ lidi!

Egoista marně čeká pomoc a pak vykřikuje, že nic není, protože pomoc v poznání a síle nepocítil. Před tím ji nikomu neposkytl, tak nemá nárok. To jsou ateisté a věční diletanty Sisyfové. Já nemusím na nic věřit, mně „někdo neviditelný“ v posledních 50 letech pětkrát zachránil zdraví z nevléčitelných syndromů. Není divu, že mi pěkně lezou na nervy ty žvásty o placebo efektu z ničeho atd. Odtud

pramení ta moje břitkost na všechny ty stoupence „vědeckého světového názoru“ a Sisyfy, kteří se staví do postoje znajících pravdu. Zásadně se mi „vyplatilo“, tady i v astrální dimenzi, opřít se o skutečného Boha, Stvořitele všech světů. Nenechat se zmást všemi těmi bohy a jejich zástupci, ve kterých není síla a život. Bílí vůdcové vědí ještě mnohem lépe než já, odkud „fouká energie k životu“. Nikdy jsem se ve snu-nesnu nesetkal s bytostí, která by konala v rozporu s Ním. To jen opravdu jako vtip někdy říkám: Vy tam neviditelní, dělejte něco, když nás máte na starosti a my trčíme na místě a „v rejži“! Nebo si budu stěžovat vašemu Šéfovi.

Ve skutečnosti jsem přesvědčen, že dělají určitě víc než my, ovšem v rámci toho, co je vůli Nejvyššího dovoleno. Pracovat a duchovní vývoj činit musíme my lidé, a ne naši vůdcové za nás. To všechno říkám jen proto, abych Vám odpověděl na Vaši otázku, ke komu se vlastně máte modlit??? Vždy důsledně a výhradně k Nejjasnějšímu, k Tvořiteli světů, Bohu bohů. U křesťanů je zavedeno modlení ke svatým. To není správně pojmenované!!! Modlení patří jen k Bohu, ke „svatým“ a mrtvým předkům je možná a někdy účinná jen prosba o pomoc. Oni „na druhé straně“ mohou vědět víc a pomoci nám telepaticky „skrze náhlý nápad“ dojít ke správnému rozhodnutí neboli v hledání cesty. Jen živému Bohu, dárci života klanění! Úcta, vděčnost a respekt ostatním! Jsou to jiné „váhové“ kategorie. U některých křesťanských vyznání se to často směšuje až k hrůze samotného pojmu „zástupce božího na zemi“. Sám takový pojem je rouhání. Odkauji ještě na článek v příštích číslech Phoenixu Hledání tváře živého Boha a Nehledaná tvář neviditelného pokusitele. J. Staněk

Výklady snů

• Dobrý den, jsem Vaší příznivkyní zatím krátkou dobu, ale Vaše činnost mne zajímá. Mám od Vás nějaké knihy a těším se na, pro mne první, vydání Občasníku. Víím, že v něm zodpovídáte dotazy čtenářů a uvádíte zajímavé příspěvky. Chtěla bych se tedy podělit i já.

Stalo se to asi před 9 měsíci. Měla jsem tehdy absolvovaný kurs Alfa v jedné evangelické církvi a chodila na biblické hodiny. Podotýkám, že delší dobu hledám, na jakou aktivitu v oblasti duchovní se nasměřovat a pořád tápu. Ještě uvedu, že ke klasické církvi mám, především z dřívějších a snad i minulého života, pocitové i jiné výhrady. Ale jako dítě jsem byla pokřtěna v římskokatolické církvi.

Tak před těmi 9 měsíci se mi zdál sen. Byla jsem na mši výše uvedené církve a přijímaly se tam tělo a krev Ježíše Krista. Přijala jsem je tenkrát i já, i když jsem se na tuto mši nijak nepřipravovala. Cítila jsem k tomu silný vnitřní popud. Měla jsem nádherný pocit. Zjevil se mi Ježíš, bíle oděný, se zlatou září kolem hlavy, ale to, co na mne nejvíc zapůsobilo, byla energie jeho srdce. Cítila jsem tak nevýslovně krásný pocit, lásku, cítila jsem, že tuto energii chci následovat. Bylo to opravdu úžasné.

To, co se mi nabízí jako vysvětlení snu, je nabílední - že mám vstoupit do této církve. Ale v bdělém stavu si já vůbec nejsem jistá, jestli chci působit v církvi, ať už jakékoli (jak jsem napsala v předchozím, mám vůči ní -obecně- určité výhrady). Jestli můžu poprosit: Jaký je Váš náhled na tento sen? Děkuji za odpověď a přeji Agape hodně úspěchů v činnosti. S pozdravem Eva N.

Odpověď: Váš sen kolem přijímání v církvi je možné skutečně vyložit jako pokyn pro účast v její činnosti. Nechuť k tomu může mít dva zdroje, buď nechuť nějak se angažovat, což by časem přineslo negativní následek. Nebo nechuť k tomu, nechat si indoktrinaci konkrétním učením dané církve omezit svobodu myšlení. Tuto pohnutku bych považoval za kladnou. Sám bych rozuměl Vašemu snu s Ježíšem tak, že Vás pro jemnost Vašeho citění bere do své obecně neviditelné církve bez ohledu na rozhádané pozemské lidské spolky (církve), což je mimořádně kladný popud. Jako vzor pro své jednání bych zvolil jeho a ne církevní hodnostáře. Angažovanost v církvi bych bral podle toho, jak bych to jako užitečné zejména pro druhé cítil. J. Staněk

• Sen: Ocitli jsme se se synem na moři či na velikém jezeře v lodi. Plavba se zdála být klidná, pokud jsme byli dole v podpalubí. Potom nás napadlo jít nahoru. Naši loď hnál vítr a moře bylo rozbourané. Stěží jsme proplouvali mezi ostatními loděmi, které jsme potkávali. Vedení se ujal syn, projížděl mezi loděmi a v rozbouraném moři to bylo velmi napínavé. Vždycky jsme projeli v rychlosti jen tak tak. Konec snu neznám, protože jsem se probudila. Věra S.

Výklad snu: Moře je pohyb věčnosti, životem. Plavba se zdála klidnou do té doby, dokud jste v pohodlí konzumu nevníkala celek, byla v podpalubí. Pak jste projevila zájem o život v většího pohledu, vyšla na palubu, a zjistila jste, že vše je pěkně rozbourané, neboli současnost se klidnou jen zdá. Jen s velkým úsilím se vyhýbáte srážkám s jinými lidmi okolo. (Potkávané lodě.) Vedení pohybu v životě převzme Váš syn (řízení lodi). Bude jakž takž proplouvat bez většího karambolu, ale konec je otevřený. To je ono probuzení se. Můžete duchovně dojet do přístavu, ale také nemusíte. Vše je otevřené. J. Staněk

• Dobrý den, když jsem procházela vaše stránky a zveřejněné Občasníky, zaujaly mě odpovědi dr. Staňka natolik, že mi to nedalo, abych nenapsala tento mail. Ráda bych poprosila o jeho názor na následující sen.

Vím, že ne všechny sny jsou poslané od Boha a mají význam pro náš život, ale když mám sen o jednom ze svých známých, tak se vždy stane opak toho, co se mi zdálo. Proč zrovna o něm a proč se pak stane opak? A protože těch snů už bylo několik, tak si myslím, že mě to má k něčemu pohnout, jen nedokážu „přečíst“ k čemu.

Už je to dávno (konkrétně r. 1988), kdy se mi zdál sen, který se nedá zapomenout - chodila jsem po městě, a na nebi svítily „obrazy“, a teď nevím jak to napsat, nebyly to klasické „obrazy svatých“, byť jeden z nich jsem cítila jako obraz p. Marie, spíš symboly toho, že nás má Bůh rád (jako by to byly obrazy namalované tužkou, ale místo tahů tužky tam byly zasazeny svítící žárovky). Co bylo zarážející, že nikdo z kolemjdoucích si jich nevšímal, resp. mu nestály za povšimnutí. Byla jsem smutná (proč, to si už nepamatuji), a když jsem viděla tu lhostejnost kolem, tak ten smutek přešel až do zoufalství. Pak ke mně přistoupil nějaký mladík v riflích a džínové bundičce (i když to odporuje všem jeho zobrazením, tak jsem věděla, že to je Ježíš), sedl si se mnou na nějaké schody a položil si mou hlavu do klína. A jak mě hladil po hlavě, tak se veškerý smutek rozplynul a já jsem cítila něco, co bych nazvala „absolutním blahem“, a byl to natolik intenzivní pocit, že jsem se s ním i probudila a cítila jak pomalu mizí. Nevím k čemu bych ten pocit přirovnala, protože každý pozitivní pocit, který zažívám, je ve srovnání s ním naprosto nicneříkající Děkuji, s pozdravem Eva R.

Výklad snu: Na nebi svítily obrazy svatých, ale nikdo si jich nevšímal. Znamená, že z duchovní dimenze působí světlí duchovní vůdcové lidstva, ale kromě Vás je nikdo nehledá a nechce slyšet. Jste z toho smutná až k zoufalství z opuštění a z nemožnosti nalézt někoho, kdo by Vám na duchovní úrovni rozuměl. Až se objevil mladík v riflích a džínové bundičce a položil Vám hlavu do klína. Znamená, vnitřně se s Vámi spojil, spojila se podvědomí. Vy jste cítila, že je to Ježíš. Není to přímo on, ale je to muž, který přijímá vyzářování z něj neboli má zlatou nitku. Vy ji cítíte, proto to evokuje pocit jako duchovní spojení přímo s Ježíšem. Sen předznamenává to, že nyní vnímáte duchovní rozměr života a setkáte se s mužem, který Vás propojí s vyzářováním Krista, které Vám přinese vnitřní vyrovnání a odstraní současný pocit osamění a neporozumění. Může, ale nemusí to být přímo manžel. J. Staněk

Recenze knih

• Kniha „Zákulisí chaosu“ (Maxime Chattam) se do Občasníku jakoby nehodí. Je to klasický americký thriller, který se velmi dobře čte za dlouhých zimních večerů nebo když člověk nemá co dělat. (Vyd. Argo Praha, 2007.)

Tato kniha je však trochu jiná než obyčejný thriller - na začátku každé kapitoly je jakýsi úvod, který seznamuje čtenáře s praktikami mocných lidí, kteří hýbají světem. Je to vždy podloženo konkrétními fakty i jmény (a to i ještě žijících lidí!) a přesnými daty, že jsem si často kladl otázku, jak je možné, že tato kniha vůbec mohla vyjít.

Z celé knihy vychází najevo, že dějiny světa vytváří několik nejbohatších lidí, kteří vše berou jako nějakou hru a kteří se mezi sebou trumfují, kdo dokáže víc. Jistě, vždy jde jen o peníze, ale vlastní provedení konečné „akce“ musí být co neoriginálnější. Tak autor vidí, že např. napadení Pearl Harbour si Američané „naplánovali“ sami (i když provedení nechali přirozeně na nic netušících Japoncích), teroristický útok na věže v New Yorku 11.9.2002 tyto hýbatelé světem potřebovali, aby mohli odstartovat válku s údajným terorismem, i když každý ví, že zde jde v první řadě opět jen o peníze, stejně tak jako válka v Iráku apod. Ke zřícením newyorským věžím se dokonce autor nebál napsat, že mrakodrapy musely být po zásazích letadel zespondu odpáleny, neboť domy byly konstruovány tak, aby přežily bez větší újmy na statické i zásah většího množství stejných, či větších letadel. Autor to dokládá tím, že vláda pak nenechala udělat nezávislé expertízy příčin tak rychlého zhroucení mrakodrapů a že vše se ihned uklidilo bez přístupu nezávislých vyšetřovatelů. Zcela dopodrobna je zde vylíčena vražda Kennedyho, který se musel odstranit, neboť byl proti válce ve Vietnamu a nesouhlasil s tak obrovským zbrojením (a tedy výnosným obchodem se zbraněmi). Tak se to prý narafičilo tak, aby zmátli všechny následné historiky, kteří se případem budou zabírat. Vše se naplánovalo tím způsobem, aby zde bylo co nejvíce shodných prvků s vraždou Lincolna o x let dříve a aby byli lidé překvapeni obrovským počtem „náhod“ mezi oběma vraždami amerických prezidentů a aby nikoho nenapadlo pátrat někde jinde. Aby se to vše svedlo na „osud“.

Příkladem je v knize spousta, (včetně např. teorie o potopení Titaniku), já osobně se neodvažuji tvrdit, že to tak opravdu je, nebo naopak, že není. Vždy si však říkám, že „na každém šprochu pravdy trochu“, a navíc podobných teorií mi přišlo pod ruky již spousta. Zasvěcenější lidé však ví, že dějiny opravdu nevytvářejí politici, ale lidé, kteří mají peníze a mohou si tak dovolit cokoliv. Odvažoval bych se věřit i tomu, že třeba americký prezident je jen loutkou v rukách lidí, jejichž jména tiskem ani neproběhnou. Někdy se nazývají mafii, jindy „zednáři“, a je zcela jasné, že obě organizace existují a že opravdu mají moc rozhodovat někdy o věcech, o kterých se nám ani nesní. Je jen otázkou, jestli mají opravdu až takovou moc, jak dokládají podobné konspirační teorie.

Mě na knize zaujala ještě jedna myšlenka - hlavní hrdinka se zamiluje do chlapíka, který jí pomáhá, a na konci knihy se pak čtenář dozví, že i tento skvělý člověk byl jen nastrčeným agentem. Když se z toho hrdinka románu málem zhroutí, jeden z mocných jí vysvětluje: „Kdeže láska! Ta neexistuje! Láska není nic jiného než prostá chemie a chemické pochody, probíhající mezi lidmi! Vědci dnes vědí, že nás podvědomě přitahují takoví lidé opačného pohlaví, jejichž imunitní systém obsahuje geny HLA co nejvíce odlišné od těch našich. Příroda to zařídila tak, že promísení genů při rozmnožování posiluje naši odolnost vůči nemocem. Tyhle genové rozdíly my poznáme z velké části po čichu. Informace o genech svého imunitního systému předáváme chemickými cestami, především pocením. Když se vám někdo líbí, znamená to, že jeho geny HLA jsou hodně odlišné od těch vašich. Jde o instinktivní pochody, kdy náš mozek přijímá čichové informace a vyhodnocuje je jednoduchým binárním způsobem - libé, nelibé. Když vám pak při prvním setkání soupl nastávající partner do pití hormon lásky oxytocin, který se jinak uvolňuje v těle, když se s někým cítíme šťastni nebo také při pohlavním styku, láska byla na světě!“

Zajímavé, že? Knihu doporučuji přečíst jako „oddychovku“ s tím, že se člověk nejen zamyslí, ale že se i spoustu historických faktů dozví i z té „druhé strany“. A když už nic jiného, tak se to alespoň čte jedním dechem. A. Červený

• **Elementární bytosti - Paralelní světy kolem nás:** Marko Pogačnik, vyd. Dobra & Fontána, 1999, ISBN 80-86179-31-1

Marko Pogačnik (slovinšský senzibil) je uznávanou osobností hlavně díky jeho projektu „Léčení Země“ a dále také přednáškové činnosti věnující se této oblasti. Své knihy vydává v několika světových jazycích, zde uvádíme jednu z nich, která vyšla i v češtině

V této knize popisuje autor svět skřítků, víl, faunů, vodních žinek a jiných elementárních bytostí, které sám mimosmyslově vidí a odcítuje a se kterými je schopen komunikovat, a tak se dozvědět více o tzv. paralelních světech kolem nás, do kterých jsme však chtít nechtět propojeni.

Mně osobně na knize přišel nejzajímavější ten fakt, že jsem zcela uvěřil všemu, co se zde popisuje a nemám nejmenších pochybností o všem, co je v knize popsáno. Uvádím to z toho důvodu, že do rukou se mi dostalo v minulosti více knih s podobnou tematikou, ze kterých jsem však měl zcela opačné pocity.

Knihu doporučuji přečíst, neboť si každý čtenář uvědomí, jak je důležité ctít Zemi, její přírodu a hlavně jak se k ní chovat. A. Červený

Přečetli jsme za vás

Proč jíst živé potraviny?

Většina lidí „západní kultury“ si potraviny a tedy i pokrmy vybírá podle momentální chuti, příležitosti, či ekonomického aspektu. Naopak většina lidí „východní kultury“ si vybírá potraviny podle potřeby svého těla.

Při svém pobytu v Indii jsem tomu byla mnohokrát svědkem, a tomuto pohledu na potraviny se učí již děti, takže vybírat si potraviny podle potřeby těla je těmto kulturám naprosto vlastní. A co dominuje v jídelníčku těchto lidí? Jsou to na prvním místě živé potraviny. Co to jsou živé potraviny? Jsou to potraviny, které nejsou tepelně upraveny, což je přirozené pro zvířata, ale co lidé? Tepelně upravené potraviny jsou mrtvé potraviny - jejich chemické vlastnosti se tepelnou úpravou buď změnily, nebo zcela zničily a nemají pro naše tělo téměř žádnou nutriční hodnotu, pouze svým objemem naplnily a zároveň zatížily náš zažívací trakt, slinivku a játra. Trávení a vylučování takové potravy pak připravuje tělo o životně důležitou systémovou energii. Většina pokrmů, které přijímáme tepelně upravené, změnila svoji blahodárnou zásadotvornou vlastnost a stávají se kyselinotvornými. Čím více kyselinotvorných potravin jíme, tím se stává naše vnitřní prostředí kyselější. A toto prostředí je ideální pro růst nejružnějších mikroorganismů, především však plísní, tvorbu hlenů, což vede k ucpaní tkání v celém těle (hlenem plníme především plíce, dutiny, zvukovod a oblast krku, posléze i střeva). Zde se pak začínou množit parazité, přibývá bílých krvinek a tvoří se záněty, které v neposlední řadě mohou vést k nádorovému onemocnění. Naše tělo samozřejmě chce toto kyselé prostředí nějak zneutralizovat a odebírá jednotlivé stavební prvky z nejdostupnějších „součástí“ našeho těla, jako jsou vlasy, nehty, zuby a kosti.

Jedním z důvodů, proč u nás nastala epidemie osteoporózy (řídnutí kostní hmoty) je překyselení našeho těla. Živé potraviny naopak jakmile jsou stráveny, uvolňují především vápník, hořčík, sodík a draslík, přičemž vyvolávají hlavně alkalickou reakci a vytvářejí alkalické prostředí. Člověk by měl být nejen zásadový, ale hlavně „zásaditý“. Zásaditost se projevuje v pH moči, krve, slin, kloubního mazu, mozkomíšního moku a trávicích enzymů, kromě žaludečních šťáv.

Zásadité prostředí v našem těle je klíčem ke zdraví, a to umí jen živá, neupravená strava. Je-li naše strava mrtvá, konzumujeme biologické nutriční doplňky. Způsob, jakým se dnes pěstují potraviny, je opravdu trochu zvláštní - ovoce se sklízí nezralé, aby zvládlo transport, popřípadě se ještě ošetří chemicky, půda je znehodnocena průmyslovými hnojivy, které přechází do plodin a poté do našich těl, atd. Proto živá potravina ve formě ječmene, bez použití aditiv, vyrobená tou nejekologičtější cestou nám nabízí z přírody to nejlepší. Tím získáme všechny potřebné stavební kameny pro stavbu a funkci zdravého organismu plného vitality. Já osobně plně souzním při terapii svých pacientů s větou Thomase Edisona: „V budoucnu lékař nebude svým pacientům předepisovat žádné léky, ale probudí v nich zájem o péči o lidské tělo, stravu a příčiny a prevenci nemocí.“ Poté, co jsem zelené potraviny poznala jako lékař i jako jejich konzument, si myslím, že budoucnost už nastala! MUDr. Zipsperová Jarmila

Na toto téma cítím potřebu několika větami reagovat. Ne, že bych s uvedeným článkem nesouhlasil. Naopak, stojím za tím, co o překyselení organismu dr. Zipsperová napsala, jen bych chtěl dodat pár postřehů z praxe.

V časopise Phoenix vycházely již v r. 2007 od č. 7 na pokračování výňatky z knihy K. Tepperweina „Pryč s kyselostí“, které mě velmi oslovily. Začal jsem s kyselostí podle podrobného návodu bojovat. Přirozené, že jsem měl hodnotu pH moče zpočátku kolem 5,5 (ideální stav je mírně zásaditý, tedy hodnota pH 7,3). U známého v lékárně jsem si nechal připravit doporučovanou směs na odkyselení, která fungovala, ale bohužel jen v případech, kdy ji člověk užíval, a to i při dodržování nejdůležitějších aspektů zdravého stravování, doporučeného v člancích. Bez užívání směsi začala kyselost vždy opět pomalu stoupat, resp. pH moči se opět přibližovala k hranici 5,5 (tuto hodnotu většina našich lékařů považuje za „normální“!!!). Připadalo mi to jako boj s větrnými mlýny. Je pravda, že velmi výrazný vliv na překyselení má i výživa podle krevních skupin, ale stačí jeden „prohřešek“ - např. u krevní skupiny A si dát kousek masa - a pH hodnota je opět v „normálu“ a stravou se pak nemá šanci napravit.

Řekl bych, že i v uvedeném článku to bude podobné - pokud bude člověk jíst „zelené potraviny“ (řekl bych, že tím autorka myslí nápoj ze zeleného ječmene), bude mít pH jakž takž v pořádku. V okamžiku, kdy si nápoj zapomene dát, organismus se vrátí na svoji původní a léty naučenou „kyselou hodnotu“.

Jestli má někdo s podobnými experimenty nějaké zkušenosti, ať nám napíše, protože souhlasím s tím, že dlouhodobé překyselení organismu má na svědomí nebo se spolupodílí téměř na většině onemocnění ve starším věku, potažmo i na většině úmrtí. Trvale a dlouhodobě překyselé lidi je dle mého skromného odhadu totiž více než 90% populace, což je číslo více než alarmující. Uvítáme proto jakékoliv podněty a náměty. A. Červený

• Margarínu chybí pouze jediná MOLEKULA - aby z něj byla 100% umělá hmota!!! (stáhnuto z internetu)

Již tento nadpis by měl postačit k tomu, aby se soudný člověk ihned a do konce života vystříhal konzumace jakékoli formy „umělých jedlých tuků“, a čehokoli jiného, co prošlo hydrogenací.

Tzv. transfigurované tuky jsou nepřirozené, a proto je tělo nikdy nemůže strávit a spotřebovat ve formě energie. Ale ani správně vyloučit. Hromadí se v něm, lepí se na buňky, které dusí. Ucpává to arterie, ztuhčuje játra a bez ohledu na tělesnou námahu nebo cvičení s tím nic neuděláte. Takže mrtvice, infarkt, selhání jater nebo ledvin nebo rakovina číhají hned za rohem.

Nevěřte? Zkuste tohle: Kupte vaničku umělého jedlého tuku, otevřete to a nechte někde venku ve stínu nebo v garáži. Po několika dnech pozorování si povšimnete několika věcí:

- nepřiblíží se k tomu žádný hlodavec, žádný hmyz, ani otravné octomilky, ba ani švábi;
- ani po letech se to nezkazí a nezačne jinak páchnout;
- nemá to žádnou výživnou hodnotu, takže to nic nebude žrát a nic na tom ani v tom neporoste;
- dokonce i plísně a mikroorganizmy se tomu vyhnou (a to už je co říct!!).

Proč to nic živého nechce? Protože to je z 99.99% plast, který život zabíjí!! Co takhle rozpustit si na pánvi kelímek od jogurtu a namazat si to na topinku? Ne? Tak proč jíte margaríny? Pamatujte: COKOLI zabíjí život, zabíjí i VÁS jen pomaleji.

Poznámka: článek zajímavý (na každém šprochu pravdy trochu), ale v každém případě jej nutno brát s rezervou. A. Červený

• To, čemu by dnes ještě nikdo neuvěřil (1. část) - článek z www.ao-institut.cz

Ve vícero kapitolách seriálu o lidské společnosti jsme již hovořili o razantní a nečekané změně lidské společnosti, kterou v blízké době budeme procházet.

Zmiňovali jsme se již také o tom, jak v souvislosti s nárůstem cen za energie dojde k proměně životních priorit v případě každého člověka. Přestože v náznaku byla zmíněna většina oblastí lidského života, které se zmíněné změny dotknou, je přirozené, že v dnešním čase dočasněho užívání životních standardů západního typu se čtenář jen těžko večtuje do situací, které však s největší pravděpodobností nastanou v horizontu několika málo let.

Jednou z těchto oblastí, ve které si při nejlepším úsilí nedokážeme udělat dostatečně správnou představu o budoucím životě v lidské společnosti, je doprava a s ní spojené cestování. Dnešní způsob cestování je ve srovnání s tím, co budeme v blízkém se výhledu let prožívat, možné nazvat jako způsob toho nejluxusnějšího užívání nejvyšší třídy všeobecně dostupné pohodlnosti a rychlosti.

Energetický otřes, který přeběhne v podobě několika vln narůstajícího nedostatku v dostupnosti fosilních paliv okolo celé planety Země, vyvolá kolaps v současné dopravě, a to jak dopravy nákladní, tak zejména i dopravy osobní. Kdo přemýšlí a uvažuje trochu více do hloubky, již nyní může odhadnout, jak zásadním způsobem změní se dostupnost mnoha našich dnešních každodenních cílů při navyklém způsobu dopravy.

Zcela zásadním způsobem změní se pro velkou část dnešních obyvatel dostupnost již samotného denního zaměstnání, a to tím, že nejprve stane se každodenní cestování dopravou do zaměstnání neúměrnou finanční zátěží, aby následně spolu se zkolabovanou osobní dopravou stalo se zcela nedostupným. Prioritu, a tím i o něco delší existenci, získá si od určité doby jen nákladní doprava, a to zejména doprava zajišťující přesuny zboží pro základní životní potřeby obyvatelstva. Dále pak bude prioritní zajištění bezpečnostních a lékařských složek. Největší část dopravy zmiňovaných položek se také přesune na železnici, která jediná bude schopna dlouhodobě odolávat nečekaným ekonomickým změnám, které se blíží.

Zaměstnání dostupná z místa bydliště pěšky či ještě cyklistickou samoobslužností stanou se těmi nejcennějšími.

Spolu s energetickým otřesem dnešní nadstandardně využívané dopravy všeho druhu bude však také citelně zasaženo odvětví, které se obecně nazývá turistickým průmyslem. Tato obrovská, v posledních více než šesti desetiletích nebyvale rozbuřená oblast využívání volného času v lidské společnosti bude dramaticky zasažena na samém počátku narůstající energetické krize. Doslovně se zhroutí již při druhé vlně zlomového zdražování fosilních paliv.

Turistický ruch přesahující rámec lokálního rozměru, tedy především turistický ruch vybudovaný na současném běžném přeshraničním, celoglobálním cestování obyvatelstva Země, bude utlumen s nečekanou rychlostí, která by se ještě dnes jevila nemožnou podobou té nejbujnější fantazie nějakého pesimistického škarohlída. Utlumení turismu, které tak nastane jako druhotný projev nečekaných změn v lidské společnosti, však nebude mít jen negativní ekonomické dopady, nýbrž přinese současně jako jeden z pozitivních jevů nebyvale zklidnění v oblastech, které jsou doposud trvale přetěžovány turistickou migrací obyvatelstva. Toto zklidnění se již v následných letech projeví jak v přírodním, tak také i v určitém smyslu ve společenském ustálení všech států a oblastí, které dnes doslovně „žijí z turismu“.

Při úvaze, že v počátečních letech po proběhlých zásadních společenských změnách, tak jak jsme se o nich zmiňovali zejména v 8. kapitole, nadejde stav, kdy celé lokality z oblastí jednotlivých států stanou se lidmi téměř neobývanými v rozměru větším, než to bude umožňovat potravinová soběstačnost a řemeslná svépomoc místních obyvatel. To znamená, že celé pásy oblastí budou lidskou společností dočasně nezatežovanými více než v nejnужnějším, z hlediska přírody seberegulačním, rozsahu. Obnovení a vzestup přirozeného přírodního bohatství v daných oblastech bude možné nazvat doslovným regeneračním mezipřechodem, poskytnutým milostivě Zemi ke znovuzrození. V rámci tohoto vzkříšení přírodních sil lze očekávat jako přirozený následek znovuoživení přirozeného přírodního bohatství Země i v oblastech, které jsou v současnosti zatežovány průměrnou lidskou činností, a to zejména účinkování, které nehledí na nic jiného než na vlastní sebeuspokojení a zábavu.

Obroda, která nadejde v rámci nového působení přírodních sil a přírodních bytostí, přinese nebyvale zrychlené ozdravení Země, a to ve směrech, které jsou dnešní vědou nahlíženy jako naléhavě vyžadující regeneraci pro návrat k ideálu v trvání v řádech staletí či dokonce tisíciletí.

Umenšení tlaku vycházejícího z negativního myšlenkového naladění lidského ducha, jenž zatahuje s sebou do všech koutů Země záchravné city a myšlenky, které jsou pro veškerý ostatní život rušivými, ba dokonce ničivými, toto umenšení tlaku, které vyplyne přirozeně absencí takového obyvatelstva Země, přinese nebyvale rozkvět v regeneraci sil veškerého přírodního života právě v oblastech dnes nejvíce zatížených zejména turistickým ruchem - tedy lidskou činností, která nebyla nikdy chtěnou, aby se rozrostla do neúměrnosti stávajícího rozsahu.

Omezení energetické dostupnosti cestování mezi jednotlivými zeměmi a kontinenty bude přirozeně svázáno mimo jiné s omezením letecké dopravy, která se stane jako jedna z prvních finančně nedostupnou většině obyvatel Země, aby následně se ztratila byla ukončena z více než devíti desetin dnešního rozsahu. To samozřejmě také přinese nečekané pročištění ovzduší Země. Větší prostupnost atmosféry umožní větší příliv nejen slunečních paprsků, ale také umožní přitékat k Zemi zejména světelným spektrům od mnoha jiných, doposud neznámých světelných těles ve vesmíru, jejichž přítomnost a následný účinek je nesmírně důležitý pro zdravou práci v přírodních silách Země.

Možno tedy říci, že i zde bude platit ono známé rčení, že všechno zlé je pro něco dobré!

Počáteční sociální a existenční problémy mnoha obyvatel Země, kteří získávají obživu v odvětvích lidské činnosti, která budou zasažena energetickými otřesy v blízké budoucnosti, budou přes všechny průvodní problémy stále více a zřetelněji vyvažovány silicím ozdravením přírodního života na Zemi.

To ruku v ruce bude přinášet stále zřetelnější poznání pro celou lidskou společnost v tom, že jedině zaujetím správného místa v koloběhu života na Zemi smí si také vyzískat příslib ozdravení i každý člověk sám za sebe, jenž nalezne smysl života jako duchovní bytost. V řádu několika generací se to nakonec také podaří. Síly v Pozdějším Stvoření, které jsou za tím účelem již nachystané, dovedou s moudrou přísností lidské pokolení na Zemi na místo, které mu je již od počátku vesmíru zde ve hmotě správně vyhrazeno. Pak teprve lidé poznají, jak ještě dnes je jejich jednání bláhovým a nezodpovědným - ve skutečnosti zcela nevhodným lidského duchovního druhu.

Komentář dr. Staňka k tomu, čemu by dnes nikdo neuvěřil.

Jde opět o jeden z výkladů situace v budoucnosti, který cítí přicházející krizi, rozumově rozebírá její příčiny a rozumově nachází řešení. Nedomnívám se ale, že to tak bude. Opět není řešena zásadní příčina současného stavu západní civilizace, a tou je faktický a žitý materialismus a ateismus. Surovinové a energetické problémy jsou vedlejší. Vyřešení všech problémů, a to samovolně, samospádem,

přinese až duchovní stav lidí, kdy každý bude stále konat tak, že cítí, že za vše činěné ručí přímo Stvořiteli. Tedy absolutní odpovědnost. Jen takový stav lidí umožní neškodné využití všech možností, které hmotnost nabízí a jejichž důsledkem je ráj na zemi. Nevíra v absolutní a osobní spravedlnost je diskvalifikující pro život ve vyšší úrovni lidstva.

Druhou podmínkou pro fungování takové společnosti, společnosti stavící ráj na zemi, je postavení lidí na místa v ní podle svého předurčení neboli schopností. Každý má jiní dispozice tělesné a duševní. Všichni dohromady složí absolutního génia, zřejmě onoho bájného Osirise (Adama), dokonalého člověka coby dílo dokonalého Stvořitele, vlastně schopnostmi poloboha, také syna božského. Toho jeho matka bohyně Isis (země) může složit, neboli podle legendy znovuoživit jen tehdy, když lidé, v nichž jsou části Osirise, pocítí sounáležitost neboli humanismus.

To se stane jen po vyloučení ze společenství těch, kteří hovoří o lidských právech bez povinností, neboli po vyloučení vlivu pseudo-humanistů, řízených satanem. Nad lidskými právy je totiž právo Stvořitele. Kdo neuznává vyšší principy a lidská práva jiných, nemá sám žádná práva. Neexistují lidská práva úchylů, pouze v pekle, kde na sobě své pojetí normality včetně práv vražd dětí, znásilňování a okrádání druhých, (v rámci zákona a nebo mimo něj) uplatňují. Peklo je ten svět, který si tito z vlastní vůle zvolili. Svět víry ve vyšší princip neboli Boha, spravedlnost, solidarity, spolupráce a dělby práce podle schopností při zajištění blahobytu všech kooperujících je zase svět Boha na Zemi, ráj. Tam samozřejmě patří jen ti, kteří jej mají za svůj.

V článku se píše příkladně o dopravě. V nové době při potřebě dopravy bude stačit napsat cíl na papír, stoupnout si na kraj silnice, a první tím směrem jedoucí vás vezme. Kdyby nechal, měl by odpovědnost před Bohem, že nepomohl bližnímu. A když vás vezme, má službu za jistoty, že na něj za to nevytáhnete revolver a nezabavíte jej auta nebo života a peněz, jak je to u stopařů dnes. Takoví se nebudou vyskytovat, jako v tom vtipu z Damašku: Tam se Čech ptá, jak to, že se zde nekrade. A místní odpovídá: Co se divíš, posledního zloděje jsme popravili na lidové slavnosti před 24 roky. Další adepti ztratili zájem porušit Alláhovu vůli.

Z výše uvedeného vyplývá, že všechna technická řešení jsou vytvářena materialisty, tedy jsou pseudořešení, inspirovanými satanem. Mají odvést pozornost lidí od podstaty současné krize. Něco ve stylu „zaručeně nevylomitelný zámek“, lidská práva a převýchova vrahů a zlodějí, výchova dětí studovanými „odborníky“ v jeslích a školách. Jako kdyby pedagogická aprobace měla kdykoliv v dějinách za výsledek lépe vychované děti. Vždy to bylo spíše naopak. Největší tlak satana v současnosti je na rozpad rodiny, která jediná správně utváří osobnosti všech jejích členů. Bere si za záminku „právo ženy“ na vzdělání a práci, jejichž výsledky jsou použité na zvrhlé potřeby zbohatlíků. Produktivita práce je tak vysoká, že kdyby všichni muži pracovali, a ne se zabírali sportem, válčením, hrou na policajty a úředníky, hrou na zákonodárce, rentiéry, podnikatele, pasáky a jiné parazity, žádná vdaná žena by nemusela pracovat a mohla se starat jen o domov a děti. Děti takto opečované by vypadaly jinak, než současný „oprsklý“ sbor nevychovanců, mládež nová, mládež trhovcová! Další vývoj to srovná podle Marxovy poučky: Každý systém si sám vychová své hrobaře! Marx to odchytil od satana jako nedořečnutou pravdu. Ne systém vychovává hrobaře, ale ve stvoření jsou tak nastaveny boží mlýny, že ty rozemelou každého, kdo koná jinak, než Vůle Stvořitele předpokládá. Milost boží je v tom, že dává odchýlenému možnost včas se opravit!!! A je k tomu i duchovními vůdci nabádán.

To je moje nazírání na uvedené pojednání, nepochybně dobře myšlené, které ale nejde až ke kořenu věci. J. Staněk

Výzva - AŽ JE NA CELÉ ZEMI MÍR A BEZPODMÍNEČNÁ LÁSKA. TAK SE STAŇ.

Všem přátelům: Je třeba mít v současné době v mysli výše uvedenou výzvu, aby se zabránilo dění na Zemi směrem od hospodářské krize k válce. V mysli nesmí být žádná myšlenka na krizi s následnou válkou. Výzva nesmí obsahovat ani slovo válka nebo jakýkoli zápor (např. Ať nedojde k celosvětové válce.).

Vědeckým zdůvodněním funkčnosti myšlenky „Ať je na celé Zemi mír a bezpodmínečná láska. Tak se staň.“, je poznatek z kvantové fyziky. Již v roce 1982 dokázali vědci při pokusu s kvantovými částicemi, že vše je vzájemně propojené a vše je součástí jednoho celku. Neviditelné spojení mezi členy stejného druhu také prokázal molekulární výzkum, při kterém bylo zjištěno, že pokud se atomy v molekule vyrovnají určitým způsobem a dosáhne se jejich kritického množství, ostatní atomy se seřadí stejným způsobem.

O tzv. kritickém množství píše Ken Keyes v knize „Stá opice“ - popisuje lidem již známý úkaz, kdy jedna z opic přišla na to, že když omyje batáty před požitím ve vodě, budou chutnější. Tento rituál začaly opakovat i další opice. Jakmile však vykazovala stejné chování „stá opice“ (tj. kritické množství - v tomto případě), pak se toto chování začalo objevovat všude a u všech ostatních opic (tedy jedinců téhož druhu).

Psychologie objevila existenci tzv. memů - na rozdíl od genů neviditelných jednotek, které by mohly různé informace přenášet, a to bez ohledu na vzdálenost. Batáty si totiž začaly omývat i opice na vzdálenějších ostrovech - a jak je známo, opice neumí plavat.

Takže pokud budou lidé myslet na světovou krizi a na válku a tyto myšlenky dosáhnou kritického množství, tak k celosvětové krizi nebo válce skutečně dojde.

Tak došlo např. k masovému rozšíření nošení plavek. Nejdříve je jako amorální výstřelek společnost odmítala. Jakmile však došlo ke kritickému množství 11 % lidí, kteří začali plavky nosit, přijala je za samozřejmost i zbylá většina obyvatelstva (v oblasti módy totiž stačí jako kritické množství 11 % lidí, aby byl módní prvek přijat).

Existuje české slovo jednoduchý, když je rozdělíme na dvě části, tak uvidíme, že se skládá ze slov jeden duch. V „Toltéckém prorocství“ (Ruiz, Nelson) se píše na str. 4, že jsme „...jednorozměrní ve sféře ducha“. A to je to, co nás spojuje: JEDEN DUCH.

Je to jednoduché...

Lenka R.

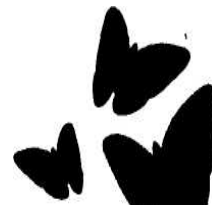
Cestování

Původně zde měla být umístěna reportáž z mojí naprosto fantastické lednové **cykloexpedice po horách severní Etiopie**. Na stránky tohoto Občasníku by se mi už ale nevešla, nehledě na to, že jsem ji v době uzávěrky tohoto čísla stejně ještě neměl zcela hotovou.

Nakonec o ni však nepřijedete - rozhodl jsem se o této výpravě psát na pokračování na našich webových stránkách v rubrice „Cykloturistika“, což mi umožní vložit jak více textu, tak umístit i více fotografií. Rozhodně se máte na co těšit. A. Červený

Doporučujeme

Sdružení Regenerační centrum Harmonie

kontakt: Praha 10, Pod Strání 7, ("M" SKALKKA) tel. 274 771 678, 777 590 662
 info@rcharmonie.cz, www.rcharmonie.cz

Na výše uvedených webových stránkách najdete **seznam všech akcí**, které RC Harmonie pořádá a které můžeme bez obav doporučit. Na některých se i přímo podílíme.

Novinky

Jak jste již mnozí zjistili, na **přelomu března a dubna jsme spustili dlouho avizované nové webové stránky Agape Brno**. Je to na prostý průlom v činnosti Agape, který zcela změní aktivní způsob vzájemné komunikace s našimi klienty.

Na rozdíl od starých webových stránek, kde jsme jen ojedinele dodávali informace o nových akcích či knihách, struktura nových stránek je odlišná a svým způsobem ojedinelá. Umožňuje nám nejen zmiňovanou komunikaci, ale také komunikaci mezi lidmi samotnými v tzv. diskuzním fóru. Je zde umístěna celá řada novinek, které každého nejenže mile překvapí, ale také i potěší. Pro začátek uvádím ty podstatné, jedním dechem však dodávám, že výčet není konečný, ale že se bude postupně vyvíjet a doplňovat. Kromě tedy veškerých nabídek a služeb, které nabízíme a které byly více méně nabízeny i na původních stránkách, jsou zde tyto novinky:

- unikátní a ještě nikdy nezveřejněna kresba Ježíše s meditací při hudbě
- květinová terapie - každý týden budou na stránkách nové květiny (vždy foto a jejich vyzářování zachycené automatickou kresbou), které by měly člověka v dané době posílit a harmonizovat
- hudební terapie - to stejné platí pro hudbu - každý týden budou uváděny dvě skladby v MP3 a jejich kresby (jedna pro posílení, druhá pro uklidnění), které v dané době mohou člověka harmonizovat
- galerie automatické kresby - do této rubriky budou postupně umístěny zajímavé kresby, které vysvětlují význam celé škály událostí - od popisu historických osobností až po zajímavosti získané na podkladě žádostí našich čtenářů. Je zde popsán i vysvětlen fenomén automatické kresby i její vývoj. Všechny kresby jsou zde archivovány a čtenář si tak může ktereoukoliv kresbu kdykoliv nalistovat.
- knihy, které jsou již rozebrány a neplánujeme jejich dotisk, zde budou k nahlédnutí či stažení v elektronické podobě
- v rubrice „Klub Agape“ je několik sekcí, kde si téměř každý najde to „svoje“. Zde je mimo některých již výše zmiňovaných nabídek umístěno také diskuzní fórum na jednotlivá témata, rubrika pro dotazy dr. Staňkovi, rubrika pro seznámení aj.
- v rubrice „Projekty“ jsou další zajímavosti, které se do jiných rubrik obsahově nevešly. Z počátku to bude povídání o cykloturistice, kam mohou posílat své postřehy a zážitky i jiní čtenáři a tzv. „Duchovní setkání“, což je název stejnojmenných webových stránek (www.duchovnisetkani.cz), které provozuje spolutvůrce našeho nového webu Martin Štěpán, jejichž obsah a provoz se postupně přemístí právě sem. Rubrika Projekty se bude postupně vyvíjet a doplňovat, a to hlavně na základě aktivní spolupráce právě s vámi
- Občasníky již nebudeme rozesílat, ale všechna čísla, včetně těch nových, zde budou ke stažení

Chápu, že někteří starší lidé si postesknou, že buď nemají počítač nebo s internetem neumějí pracovat, protože jim to připadá velmi složité. Zde bych chtěl apelovat na skutečnost, že v každém městě i městečku (a snad i obci) jsou pro seniory pořádány za nevelký peníz (řádově v několika stovkách) kurzy práce počítačem i internetem. Věřte, že po chvíli zjistíte, jak je toto snadné a jak vám to umožní neskonalé větší rozhled, než který dosud máte. Navíc získáte pocit zdravého uspokojení, že ještě nepatříte do starého železa a že zvládnete i to, o čem jste byli doposud přesvědčeni, že pro vás už život nepatří. Zvedne vám to sebevědomí natolik, že už jen pro tento fakt je užitečné podobný kurs absolvovat. Určitě se o tom začněte informovat, a pokud ještě nemáte doma počítač, od svých blízkých si přejte na narozeniny nebo vánoce právě tuto skříňku. Dnes už jsou počítače cenově dostupné natolik, že by to neměl být až takový problém. Proto ještě jednou zdůrazňuji těm lidem, kterých se to týká: Jděte do toho a nebojte se! Je to jednodušší, než si sami myslíte. Stojí to za to!

Z výše uvedeného je určitě většině našich čtenářů jasné, že některé části nových webových stránek nemohou být přístupny zdarma. Do webového portálu je vloženo již tolik peněz, času a úsilí či nových informací a poznání (a do budoucna nepetřžitě bude), že i z duchovního principu toto nelze předkládat lidem zdarma. V každém případě však bude částka velmi nízká. Pro začátek jsme se rozhodli pro 499 Kč na půl roku, resp. na 899 Kč na rok, což je přepočteno na každý měsíc méně než jeden lístek do kina nebo jedno levnější jídlo v restauraci. Pro předplatitele Občasníku to bude přirozeně o 100 Kč méně, které již vlastně zaplatili a které se jim započítávají.

Pro rozjezd stránek však bude jejich provoz **dva měsíce zdarma** úplně pro všechny, a to až do 31.5.2009. Můžete si tak vyzkoušet a přesvědčit se, že zaplatit si členství bude rozhodně pro každého přínosem. Jediné, co systém nového portálu vyžaduje, je registrace každého uživatele (vše je důkladně vysvětleno a popsáno přímo na webových stránkách). Toto změnit nemůžeme, není to však nic složitého.

Těšíme se na Vaši účast, stejně tak jako na Vaše první pocity a postřehy z nových internetových stránek. Kolektiv Agape Brno

Název webových stránek zůstává, je to i nadále: **www.agapebrno.cz**

Chystané akce a přednášky

Křest nové knihy J. Staňka

V sobotu 23. 5. 2009 chystáme stejně jako každý rok společné setkání příznivců Agape Brno a letos obzvláště i našich knih.

Toto setkání bude totiž příležitostí představit novou knihu J. Staňka „Výňatky z přednášek“ (v tuto chvíli jsme se ještě nedohodli na přesném názvu, takže kniha se může jmenovat ještě jinak), kterou slibujeme již delší dobu, ale která přichází na řadu až nyní.

Letos bude na setkání přítomna kromě dr. Staňka také dr. Brzobohatá, která si pro vás přichystá stejně jako pokaždé velmi zajímavé povídání. Téma její přednášky bude překvapením.

Po přednášce bude určitě dost prostoru pro podpis J. Staňka nové knihy.

Na setkání s Vámi se těší kolektiv Agape.

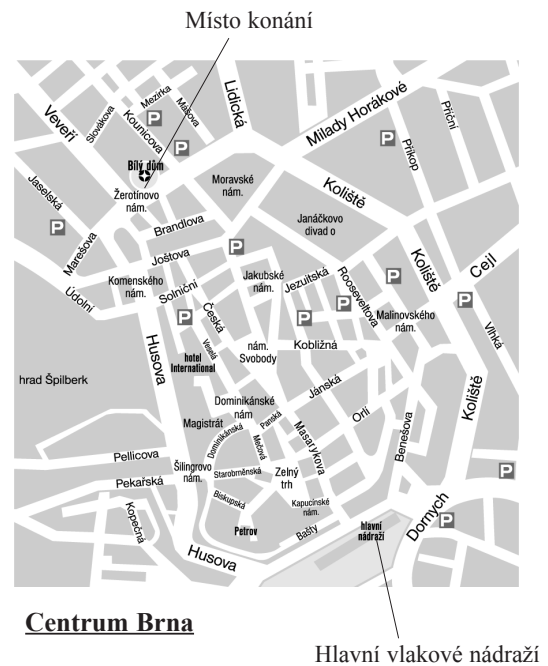
Ti, kteří se na přednášku nedostanou, a budou si chtít výše uvedenou knihu zakoupit, si ji mohou již teď objednat. Zároveň však upozorňuji na to, že posílání se bude až po termínu konání, a to z důvodu, že dřív ještě nebude hotova.

Brňáci by se pak pro ni mohli stavit osobně v Agape. Úřední hodiny jsou každý lichý týden v pondělí 13 - 18 hod., úterý 12 - 17 hod. a čtvrtek 8 - 13 hod. Ušetří relativně na vysokém poštovním a nám spoustu času s balením a rozesláním, stejně jako s následnou evidencí platby.

Místo konání: Kulturní středisko Bílý dům, sál Břetislava Bakaly, Žerotínovo nám. 6, Brno. Z hlavního vlakového nádraží je místo dostupné klidnou chůzí přes centrum města asi za 15 minut.

Doba konání: 23. 5. 2009, 13 – 17.00 hod.

Ze symbolického vstupného 80 Kč budou pouze hrazeny náklady spojené s pronájmem prostor.

14. 5. - 17. 5. 2009 Prodloužený víkend s dr. Staňkem

Program: Civilizační krize a cesta k duchovnímu státu. Řád stvoření - za vším stojí láska. Výživa a zdraví. Ranní cvičení a odpolední turistika s F. Vrbou (dobrovolně).

Místo: Chata Panorama v Deštném v Orlických horách. Program začíná čtvrteční večeří.

Strava: Vegetariánská, odborně a velmi chutně připravovaná.

Cena: 2220 Kč. V ceně je ubytování, strava a program. Platí se buď předem nebo při nástupu na pobyt.

19. 7. - 25. 7. 2009 Týdenní pobyt s dr. Staňkem v Opočně

Program: Současná krize je především krizí člověka. Ježíšova podobenství v terminologii dnešní doby. Smysl života a současná světová krize. Zdravotní krizové projevy současnosti a jejich řešení. Skrytý význam českých a světových dějin. Vyprávění A. Červeného o činnosti Agape i jeho poslední cestě po Etiopii z letošního roku. Jednoduché cvičení jako doplněk programu.

Odborně vedou: MVDr. Josef Staněk, Ing. Antonín Červený, František Vrba.

Cena: Dospělí 3500 Kč, děti 12-18 let 2750 Kč

Místo konání: Opočno, ubytování je v areálu střední zemědělsko-technické školy, na každém pokoji je koupelna i WC.

Objednávky adresujte na:
František Vrba – SATTVA
Dobrušská 539, 517 73 Opočno
informace na tel.: 494 668 377 nebo 608 577 791
pondělí až sobota 8 - 20 hod.
www.duchovnisetkani.cz

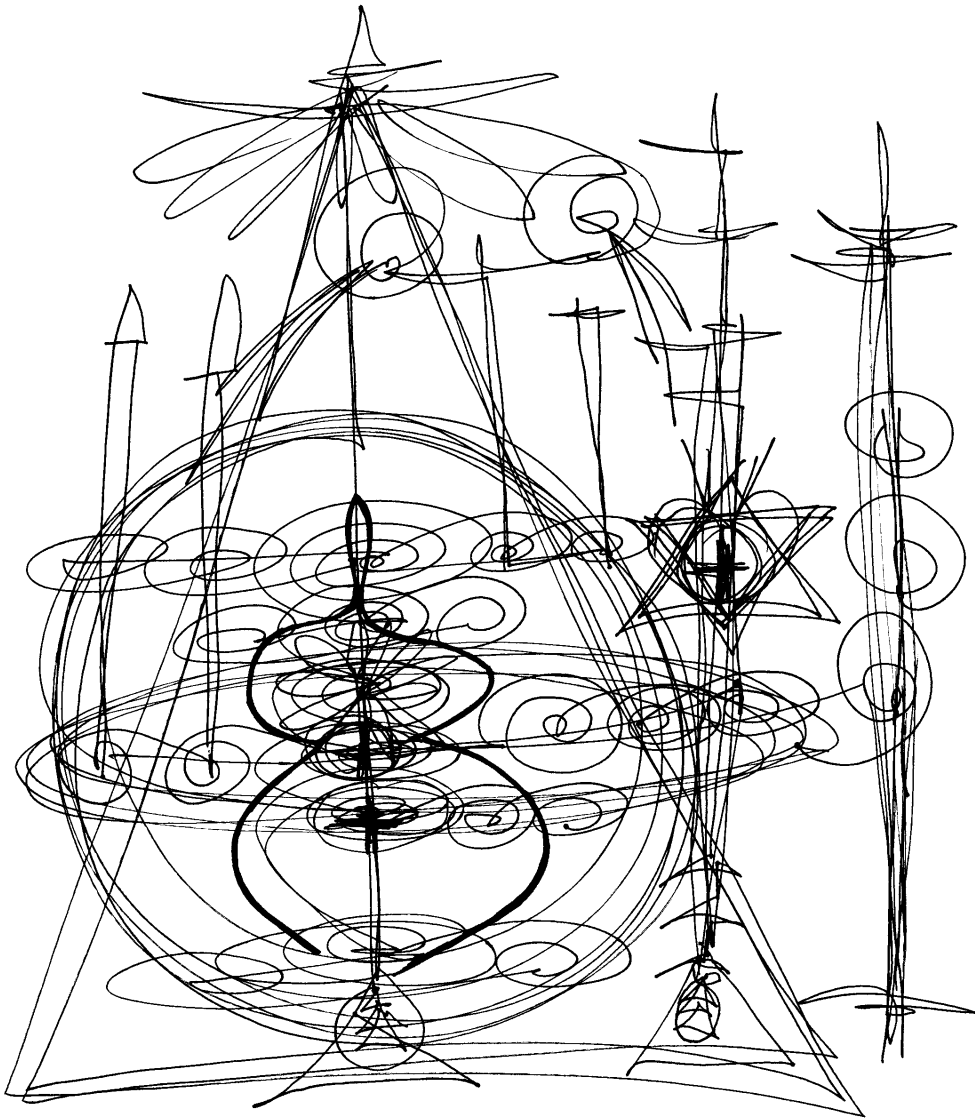
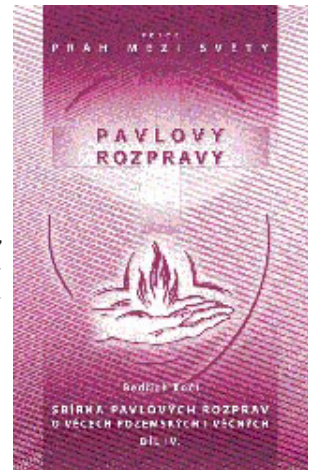
Nová kniha

Pavlovy rozpravy IV. díl - Bedřich Kočí, vyd. Agape v dubnu 09, 168 str., cena 140 Kč, ISBN 978-80-904019-4-5

Další díl z edice Práh mezi světy B Kočího určitě nemusím nijak více představovat. Jeho dílo je nadčasové a jako osobnost byl B. Kočí na stránkách Občasníku v minulosti představen natolik, že kdo chtěl, ten si už představu vytvořil. Pro úplnost jen dodávám názvy přednášek z tohoto dílu:

• *Začátek duchovního roku* • *Království nebeské a Království Boží* • *Z nitra všechno se odvíjí* • *Vnitřní život člověka* • *Význam pozdravu a přání*, • *Jest náš život bdění, nebo snění?* • *Víra a pověra* • *Pohádky* • *Jak proměníme zlo v dobro* • *Spoutané duše* • *Optimismus a pesimismus* • *Kritičnost* • *Světlo věčné nechť svítí také všem žijícím lidem* • *Proč lidé tolik trpí* • *Utíráním rosteme* • *Když je nouze nejvyšší, pomoc Boží nejbližší* • *Tajemství úspěchu* • *Pravda a lež* • *Práce* • *Hvězda betlémská* • *Připravme se na druhý příchod Páně*

Co se týká objednávek tohoto (a současně i 5. dílu), mám v nich tak trochu „chaos“. Někdo si knihu již přímo objednal, jiní očekávají, že zakoupením předchozích dílů budeme další již automaticky. I když je mi jasné, že se najde pár jedinců, kterým první díly stačily a další už nepotřebují či nechťejí, rozhodl jsem se posílat 4. díl postupně všem těm, kteří si již u nás objednali a zakoupili předchozí tři díly. Věřím, že to většina uvítá a těm několika lidem se předem omlouvám a vzkazuji, že zásilka bude viditelně označena a že ji tedy nemusí na poště přijmout. Děkuji za pochopení. A. Červený

Energetická kresba pro posílení vitality pro toto jarní období

Energií lze čerpat přikládáním rukou na obrázek nebo nošením zmenšené kopie kresby u sebe a s prosbou k přírodním silám a Matce Zemi o předávání potřebné energie. V kresbě je vyznačen symbol Ježíše (svazek paprsků po pravé straně obrysu postavy se srdcem, trojúhelníkem a křížem), což je spojeno s letošními velikonočními. Zřejmě budou tento rok energeticky velmi silné.

J. Brzobohatá